diximus in primo dubio S. Congregationem reſpondiſſe.

38 Poſtremò in reparatione palatii Epiſcopalis, aut domus Vicarii, ſimiliter nihil inſumi poſſe ex hujuſmodi pœnis pecuniariis ſæpius cenſuit S. Congregatio: nonnumquam etiam ex gratia Sanctiſſimus fecit Epiſcopis pauperibus facultatem eas pœnas in certa ſumma in hunc uſum erogandi, ſed plerumque eam denegavit.

39 Hæc omnia multo magis procedunt in illis pœnis pecuniariis, quæ à ſacris Canonibus, vel Synodalibus ſtatutis pro delictis ad certam quantitatem non ſunt præfinitæ, ſed vel ab Epiſcopi arbitrio pendent, vel per ſententiam, nulla præcedente Canonum, vel ſtatutorum ſynodalium determinatione imponuntur. Has enim omnes, ſicut & pœnas Clericorum non reſidentium, & concubinatiorum, ac mulctas contumaciales S. Congregatio etiam in caſu egeſtatis Epiſcopi cenſuit indiſtinctè, nequaquam aliis, quàm piis locis, vel uſibus eſſe applicandas, non obſtante contraria conſuetudine.

De Pœnis.

Cap. Tuæ.

1 TUÆ. Clericus in magno crimine deprehenſus, depoſitus, in monaſterium detruditur. Hoc dicit ſecundum Jo. Andr. & alios communiter. Et ſecunda pars, ibi, *reſpondemus.*

Pro intelligentia hujus textus vide quod ſcripſi in cap. *Cùm non ab homine, n. 100. de iudic.*

De Pœnitentiis, & remiſſionibus.

Cap. Manifeſta.

SVMMARIVM

1 *Pœnitentia publica pro manifeſto peccato imponi debet, & num. 15. & 17*
2 *Pœnitentia, alia ſolemnis, alia publica, alia privata.*
3 *Pœnitentia ſolemnis quæ ſit.*
In uſum revocatur à Concilio Mediolanen. II. ibid.
4 *Pœnitentium quinque ordines.*
5 *Pœnitentia ſolemnis imponitur ab Epiſcopo tantùm, vel à Sacerdote de illius mandato.*
6 *Et pro peccato graviſſimo totam civitatem commovente.*
7 *Non iteratur, niſi aliud habeat conſuetudo.*
8 *Pœnitentes ſolemniter ſunt infames non ratione pœnitentiæ, ſed ratione criminis publicati.*
9 *Non promoventur ad Ordines, nec in ſuſceptis miniſtrant.*
10 *Epiſcopus tamen cum eis diſpenſat ad Minores, ſed non ad Sacros.*
11 *Pœnitentia publica quæ ſit.*
Et pro quibus delictis ſit iniungenda, num. 12. verſ. De iure tamen.
12 *Pœnitentia quæ imponatur laico, qui presbyterum interfecit.*
13 *Pœnitentiam publicam qui poſſint imponere, & nu. 18. 19. & 20.*
14 *Pœnitentia ſolemnis non eſt iniungenda Clerico niſi depoſito; & quid de pœnitentia publica.*
15 *Pœnitentia publica iniungitur pro manifeſto peccato.*
16 *Peccatum eadem qualitate purgatur, qua originatur.*
Qualitas eadem adeſſe debet in cauſa extinctiva, quæ adeſt in cauſa productiva, ibidem.
17 *Peccantes publicè palam ſunt corrigendi, & numer. ſeqq.*
18 *Tridentinum Concilium, & Canones iubentes pro manifeſto peccato publicam iniungi pœnitentiam, an habeat locum in foro ſacramentali, & num. ſeqq.*
Pœnitentiarii Epiſcoporum, & Sacerdotes an poſſint, ac debeant publicè, & ſcandaloſè peccantibus imponere publicas pœnitentias. ibidem & num. ſeqq.
19 *Pœnitentiam publicam ex Concilio Tridentino poteſt Epiſcopus commutare in aliam ſecretam.*
20 *Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non poſſunt ſuis ſubditis pro manifeſtis peccatis imponere pœnitentiam publicam, ſed debent eos corrigere intrà ſepta monaſterii.*

1 MANIFESTA. Breve eſt, communiter non ſummatur; ſed per alia verba ſic ſummari poteſt, ſecundum Abb. & Marian. Socin. Pro manifeſto peccato pœnitentia publica imponi debet. Hoc dicit.

2 Ad intelligentiam textus præmitte triplicem eſſe pœnitentiã, videlicet, ſolemnem, publicam, & privatam, de quibus per Raymundum *in ſumma de pœnit. & remiſſ.* & per Hoſt. *in ſumma eodem tit. §. Vtrum, verſ. His prælibatis*, & Marian. Socin. *hic n. 4.* & omiſſa pœnitẽtia privata, quæ pro peccatis ſecretis injũgitur à ſacerdote in actu ſacramentalis cõfeſſionis, ut §. *His auctoritatibus, verſ.*
3 *Secreta*: namque poſt, cap. *Quis aliquando, de pœnit. diſt. 1.* & de qua hic non eſt ſermo. Pœnitentia ſolemnis ſtrictè, & propriè dicitur illa, quæ præſcribitur à Concilio Agathenſi relato *in capite, 50. diſt.* ſecundum Hoſt. *ubi ſupra*, Io. Andr. *hic in fin* & Marian. Socin. *nu. 5.* Henric. Boich. in cap. *Quæſitum, nu 4 infra eodem* & fit hoc modo. (In capite Quadrageſimæ tales pœnitentes præſentant ſe cũ presbyteris ſuis Epiſcopo civitatis ante fores Eccleſiæ ſacco induti, nudis pedibus, vultibus dimiſſis, coma depoſita, & eis in Eccleſiã introductis, Epiſcopus cum omni Clero ſeptem Pſalmos Pœnitentiales dicit, & poſtmodum eis manus imponit, aquam benedictam ſpargit, & cinerem capitibus imponit, cilicio colla eorũ operit, & denunciat eis lacrymabiliter, quod ſicut Adam ejectus eſt à Paradiſo, ita ipſi de Eccleſia ejiciuntur; & jubet miniſtris, ut eos ab Eccleſia pellant, Clero eos proſequẽte cum hoc reſpõſorio, *In ſudore vultus tui, &c.* In Cœna autem Domini quolibet anno à ſuis presbyteris in Eccleſia reducũtur, & erunt ibi uſque ad octavas Paſchæ, ita tamen quod non communicabunt, nec pacem accipient: & ſic fiat quolibet anno, quouſque aditus Eccleſiæ eſt eis interdictus) Hæc ibi, & refertur à D. Thom. *in 4. ſentent. diſt. 14 q. 1. art. 5. q. 3.* & in uſum revocari jubetur à Concilio provinciali Mediolanen III. *in tit. de iis, quæ ad pœnit. ſacram. pertinent tom. 4. Conc. p. 2. pag. 418. col. 1. littera F.* his verbis (Studeat Epiſcopus ad ſacro-

rum Canonum, & Tridentini Concilii præſcriptum pro publicorum delictorum gravitatis ratione & publicam, & ſolemnem pœnitentiam in uſum revocare; quos verò ita ſolemniter pœnitere oportet, menſe ante quadrageſimæ initium ad ſe per Parochos deferri curet, ut primum ineunte quadrageſima illi pœnitentia affici; tum die Cœnæ Domini Eccleſiæ reconciliari poſſint ſtato ſolemni ritu.

4 Pœnitentium autem erant quinque ordines. Primus abjectiſſimus eorum, qui non ingrediebantur Eccleſiam, ſed tantùm veniebant ad fores, & illic proclamabant ad Chriſtianos, qui intra Eccleſiam erant, ut pro ſe orarent. Qui locus propterea à Græcis vocatus eſt fletus.

Secundus eorum, qui ad Eccleſiam admittebãtur, non ad aliam rem, niſi ut audirent concionem, quam etiam audire ſolebant competentes, & audientes: poſtea ejiciebantur poſt competentes, & audientes. Hic locus à Græcis vocatus eſt Auditorium.

Tertius eorum, qui admittebantur non modò ad concionem, ſed etiam ad orationem publicam, quæ fiebat extra ſacrificium: nam ad ſacrificium, & preces illius non admittebantur. Locus, in quo hi conſiſtebant, dicebatur Subjectio, ſeu Subtractio.

Quartus eorum, qui admittebantur etiam ad preces ſacrificii, ſed non poterant communicare; propterea eorum locus vocabatur Congregatio, quia manebant cum tota Congregatione Chriſtianorum.

Quintus, eorum, qui jam expleverant omnem ſuam pœnitentiam, quique non expectabant niſi reconciliationem, ut accederent ad communionem: quapropter eorum locus in Eccleſia deſignatus dictus eſt Expletio) Hæc ſcripſit Gregorius Neocæſarienſis in Epiſtola Canonica *cap. 11.* quæ conjuncta eſt Canonibus Photii, & de quibus omnibus Pacianus *de pœnit.* De habitu verò illorum habetur in d. cap. *Quadrageſima, 50. diſt.* & apud eoſdem Auctores, & alios veteres Scriptores, ex quibus apparet quantum ab illa eccleſiaſtica politia nunc diſtamus.

5 Porrò hanc ſolemnem pœnitentiam ſolus Epiſcopus imponit, vel Sacerdos de illius mandato, ut notat Hoſt. *in ſumma eod. tit. § Vtrum*, & Marian. Socin *hic nu. 6.* dicens hanc eſſe communem
6 opinionem. Idque non niſi pro peccato graviſſimo, horrendo, ut pro homicidio, cap. *Placuit 50. diſt.* & pro ſacrilegio, inceſtu, & ſimilibus, dũmodo tamen peccata ſint publica, itaut totam civitatem, caſtrum, vel villam commoveant, cap *fin. 26. qu. 6.* ut per D. Thom. *loco citato*, Hoſt. *ubi ſupra*, Marian. Socin *hic d. n. 6. verſ. 4 Quæro, &* Abb. in cap. *Quæſitum, in 1. notab. infra eodem*; nec
7 imponitur niſi ſemel, quia ſolemnis hæc pœnitẽtia non iteratur, niſi aliud habeat conſuetudo, c. *Reperiuntur, de pœnit. diſt. 3* & docet S. Thom. in *3. par. q 84. art. 10. ad 2. & in 4. ſentent. diſt. 14. q. 1. art. 5. qu. 2. in corp.* reddens triplicem rationem. primam ne ex iteratione vileſcat; ſecundum propter ſignificationem, quia figura eſt depulſionis hominis de Paradiſo d. cap. *In capite, 50. diſtinct.* quæ depulſio ſemel facta fuit; tertiam, quia hujuſmodi ſolemnizatio eſt quaſi quædam profeſſio perpetuò conſervandi ipſam pœnitentiam. Effe-
8 ctus autem hujus ſolemnis pœnitentiæ eſt, quia

tales pœnitentes ſunt infames non ratione pœnitentiæ, ſed ratione criminis per rationẽ pœnitẽtiæ publicati, cap. *Infames, §. Porrò 3. q. 7.* & not. Hoſt. in cap. *2. n. 7. verſ. Sed numquid tales pœnitentes ſunt infames, ſupra de offic. Archipresbyter*, Marian. Socin. *hic n. 7.* & Sylveſt. *in verb. Pœnitentia, num. 3.* facit tex. in l. *Ictus fuſtium, ff. de iis, qui no-*
9 *tan. infam.* Et ideo tales non promoventur ad Ordines, nec in ſuſceptis miniſtrant, c. *Illud, 50. diſt.*
10 Poteſt tamen Epiſcopus diſpenſare ad minores, ſed non ad ſacros, cap. *Placuit, 50. diſtinct.*

11 Pœnitentia publica eſt illa, quæ publicè imponitur, & ideo omnis ſolemnis pœnitentia poteſt dici publica, quia publicè imponitur, ut in d. c. *In capite, 50. diſt.* & docet S. Thom *in 4. ſentent. diſtinct 14. qu. 1. art. 5. qu 3. in corp.* Sed propriè publica pœnitẽtia ad differentiam ſolemnis dicitur illa, quæ fit in facie Eccleſiæ, non tamẽ cum præfit ſolemnitate, veluti cùm injungitur peregrinatio per mundum cum pera, & baculo benedictis, D. Thom. *ubi ſupra*, Hoſt. d. §. *Vtrum, verſ. Publica verò pœnitentia*, Marian. Socin. *hic num. 9.*

12 Talis quoque eſt pœnitentia, quam ſacra Pœnitẽtiaria imponit laico, qui presbyterum interfecit, videlicet (Cæterum ſi delictum ſit publicum, vel detegatur eidem oratori mãdati ſub debito præſtiti juramenti, ut cùm primùm tutò poterit, per quinque Eccleſias illius loci, ubi tantùm facinus perpetravit (ſi tot ibi fuerint) nudus, diſcalceatus, femoralibus dumtaxat retentis virgam in manibus, & corrigiam circa collum deferẽdo incedat ſuum publicè fatendo reatum, & ante fores dictarum Eccleſiarum à presbyteris eumdem pſalmum pœnitentialem canẽtibus ſe faciat verberari, dum major ibi ad divina convenerit populi multitudo) quæ pœnitentia ferè deſumpta eſt ex cap. *Felicis, §. Cum autem, de pœnis. lib. 6.* & facit Clem. *Si quis ſuadente, eod. tit.* De jure tamen ſi delictum ſit publicum, & ſcandalizãs totã civitatem, imponitur pœnitentia ſolemnis, ut dictum eſt ſupra, *n. 6.* ſi verò ſit publicum, ſed non ſcãdaloſum, tunc imponitur pœnitentia publica, ſed non ſolemnis, ut cap. *Si quis presbyter, de purgat. canonica*, & declarat, Abb. in cap *Quantum, in 1. notab. infra eodem*; de quo tamen dic ut ibi adnotavi.

13 Porrò pœnitentiam publicam imponit nõ modo Epiſcopus, ſed etiam quilibet Sacerdos, & multo fortius Generales Pœnitentiarii Epiſcoporum, cùm non reperiatur prohibitum, arg. cap. 2. *ſupra de offic. Archipresbyter*, niſi aliud habeat contraria conſuetudo, arg. cap. *De trina. 4. diſt.* & cap. *Super eo, de cognat. ſpiritual.* ſecundum Hoſtien. in *ſumm. de pœnit. & remiſſ. d. § Vtrum in fine, verſ. Publica verò pœnitentia*, Mar. Socin. *hic num. 9. verſ. Et hanc poteſt iniungere*, & latius dicam infra, *nu.*
14 *19.* Sed tamen Clerico nedum ſolemnis, ſed nec publica hæc pœnitentia eſt injungenda niſi depoſito, ut cap *Confirmandum*, & cap. *Alienum, 50. diſt.* cap. *ultim. 26 qu. 6.* & tenent Laurentius, Raymundus, & Bernardus *hic in gloſ. unica*, Innoc. *in verb. Occulta* Hoſt. *n. 2.* & Butr. *n. 4 in fin.* ſed quia in hoc articulo ſunt opiniones diverſæ, tu vide quæ latiùs dicam in d. cap. *Quæſitum, infra eodem*

15 His præhabitis nota ex textu quod dictum eſt ſupra in ſummario, videlicet, Pro manifeſto peccato pœnitentiam publicam eſſe injungendam, ad

idem cap. *Si peccaverit, 2. qu. 1.* & cap. *Ergo Berengarius in fin. de conſecrat. diſtinct. 2.* & manifeſtum hic accipitur pro notorio, ſecundum Hoſt. *in principio* vel ſecundùm Io Andr. *itidem in princip.* poteſt ſumi pro notorio, vel pro publico non notorio, de quo dic ut ſcripſi in cap *Veſtra, n. 54. & ſeqq. de cohabit. Cler. & mulier.* & ſic eâdem qualitate
16 peccatum purgatur, quâ originatur: & eadem qualitas adeſſe debet in cauſâ extinctiva, quæ adeſt in cauſâ productiva, ut *hic* per Butr. *in 1. not.*
17 facit cap. *Omnis res*, cum ibi notatis *infra de reg. iuris*, & cum textu noſtro concordat Concilium Tridentinum *cap. 8. ſeſſ. 24. de reform.* ubi ſic legitur (Apoſtolus monet publicè peccantes palam eſſe corrigendos: quando igitur ab aliquo publicè, & in multorum conſpectu crimen commiſſum fuerit, unde alios ſcandalo offenſos, commotoſq; fuiſſe non ſit dubitandum, huic condignam pro modo culpæ pœnitentiam publicè injungi oportet, ut quos exemplo ſuo ad malos mores provocavit, ſuæ emendationis teſtimonio ad rectam revocet vitam.)

18 Sed hic inſurgit dubitatio, numquid textus noſter & decretum Concilii d. *cap. 8. ſeſſ. 24* vendicent ſibi locum in foro ſacramẽtali, itaut poſſint, ac debeant ſacerdotes, & maximè Pœnitentiarii Epiſcoporum publicè, & ſcandaloſè peccantibus imponere publicas pœnitentias. Navarrus in c. 1. §. *Sacerdos, n. 87. & ſeqq. de pœnit. diſt. 1.* & *in Manual. c. 8. n. 10.* tenet hos canones habere locum in foro mixto exteriori dumtaxat, qui etiam dicitur forus conſcientiæ, vel quaſi pœnitẽtialis, ſeu medius ſecundum Præpoſit. in cap. *Præterea, il ſecondo, n. 5. de ſponſal.* non autem in foro ſacramentali, ſeu pœnitentiali; tum quia non loquuntur de Confeſſoribus, ſed utũtur verbis impérſonalibus; tum quia noluerunt ſtatuere, ut Confeſſores hoc faciant eo modo, quo percipi poſſit tales pœnitẽtias ab eis fuiſſe impoſitas; hoc enim eſſet rumpere indirectè ſigillum confeſſionis; tum quia Con-
19 cilium tribuit poteſtatem Epiſcopis mutãdi pœnitentiam publicam, de qua loquitur, in aliam ſecretam; tum denique, quia à jure antiquo non eſt recendendum quando jus novũ ad id nos non cõpellit: unde concludit Navarr. Confeſſorem non debere palam facere indirectè pœnitentẽ ei confeſſum fuiſſe aliquod peccatum publicum ſcandaloſum, imponendo ei pœnitentiam publicam ſic, ut credatur ab ipſo impoſita, licèt fateatur eam poſſe ſic imponere, ut credatur pœnitentem ex ſe ipſo illam facere ad ædificationem eorum, quos ſcandalizavit: & eam non eſſe in uſu quoad forũ pœnitentialem, atteſtãtur Dominic. Soto *in 4. diſt. 19. qu. 2. art. 5* & Gregorius de Valentia *tom. 4. diſput 7. punct. 3. ad fin.* & *de controverſiis fidei in tit. de ſatisfactione, cap. 4. in fin.* Addit etiam Io. Major. *in 4. diſt 14 qu. 2. col. ultim.* eas parum conducere, & raras fuiſſe in diebus ſuis; & non eſſe à Sacerdotibus imponendas, ubi eſt conſuetudo contraria, tenent fere omnes mox allegandi.

Contrarium tamen, videlicet pro peccato publico, & ſcandaloſo poſſe quemlibet Confeſſorẽ imponere pœnitẽtiam publicam, niſi ejus Eccleſiæ conſuetudo aliud habeat, quia nullibi reperitur prohibitũ, nec inde ſequitur manifeſtatio cõfeſſionis, tenuerunt Goffr. *in ſumma de Pœnitent. & remiſſ. n. 5.* Hoſt. *in ſumm eod. tit. ſub n 55. § His prælibatis, ad fin. verſ. Publica verò*, Speculat *in Repertorio in tit. Aureum Confeſſorium. §. Sequitur videre, in prin.* Henric. Boich. in cap *Quæſitum n. 4. infra eodem*, Turrecrem. in cap. *Poteſt, & aliter, nu. 4.* & in cap. *Pœnitentes, n. 3. diſt. 50.* Præpoſ. in cap. *Quamvis, eadem diſtinct. n. 2.* Brixien. *in repert. in verb. Pœnitentia, verſ. An quando imponitur, & verſ. Ex quibus cauſis, & verſ. An Sacerdos*, & ex Theologis Alexand. de Hales *in ſumma p. 4. q. 14. memb. 6. art. 1.* S. Thom. *in 4. diſt. 14. art. 5. q. 3.* Petr. de Palud. *q. 6. concluſ. 11. in fine*, Durand. *q. 4.* Sot. *in 4. diſt. 19. qu. 2. art. 5* Io. de Friburg. *in Summa confeſſ. lib. 3. tit. 34. qu. 12.* Aſten. *p. 2. lib. 5. tit. 34. q. 2.* Piſanella *in verb. Pœnitentia, 3.* Roſella *in ver. Confeſſor, n. 1. verſ.* Et pro declaratione, Angel. *in verb. Pœnitentia, n 2.* Sylveſt. *eod. verb. q. 1.* Armilla *itidem in ver. Pœnitentia, n. 2.* Tabien. *in eodem verb q. 9.* Medin. *de pœnit. tract. 2. q 40. §. Aliud eſt pœnitentia publica*, Alfonſus Vivald. *in candelabro, tit. de Sacram. Pœnitent. lib. 1. nu. 1.* Cardin. Bellarmin. *de controv. fidei, controverſ. 4. Generali, cap. 21.* & noviſsimè Suarez *lib 4. qui eſt de pœnitentia, diſp 33. ſect. 6. quæſt. 3* Id autem maximè poſſe pœnitentiaros Epiſcoporum, tenuerunt Hoſt. & Maria. Socin. ut dixi *ſupra n. 13.* Henric. Boich. Aſten. Vivald. *in locis ſupra citatis arg. cap. 2.* Sà *de off Archipresb.* quos etiam de conſuetudine abſente Epiſcopo imponere pœnitentias ſolemnes dixerant Petr. de Palud. *ubi ſupra*, & Turrecr in cap. *Pœnitentes, num. 2. 56. diſt.*

Nec videtur obſtare quod dicebatur de contraria cõſuetudine; tum quia poſſet fortaſſe procedere quoad ſimplices Confeſſores arg. cap. *De Trina, 4. diſtinct.* & cap. *Super eo. de cognat. ſpirit.* Sed nõ quoad principales Pœnitẽtiarios Epiſcoporũ, præſertim quia peccata graviora, pro quibus ſolis imponitur pœnitentia publica ſecundũ opinionem Hoſt & Henric. Boich. *locis citatis* ſolent per Epiſcopos reſervari, & ſuis Pœnitẽtiariis concedi. Item conſuetudo, ſi quæ olim aderat in contrarium, videtur ſublata à Concilio Tridenno, antiquos Canones innovante; quod fieri optaverat Petr. Sotus *in inſtitut. Sacerd. tit de remed privat. verſ. Quod attinet, fol. 428.* & poſt Concilium, ac in ejus executionem hujuſmodi publicas pœnitentias in uſum revocari mandant Cõcilia provincialia Mediolan. tertium *in tit. de iis, quæ ad Pœnitent. ſacramental. pertinent, § Suadeat Epiſcopus*, cujus verba retulimus ſupra, *nu 3. & 4. eod. tit. §. Quod in Concilio*; & apertiùs Primùm *in tit. Quæ pertinent ad Sacram. Pœnitent. adminiſtration* cujus hæc ſunt verba (Iidem, ſcilicet Confeſſores, quemadmodum à Sacra Tridentina Synodo juſſum eſt, publicè peccantibus publicam pœnitentiam imponant, neque illud publicæ pœnitentiæ genus niſi datâ ab Epiſcopo facultate, ſecretâ aliâ pœnâ commutare audeant,) *to. 4. Concil. p. 2. pag. 367. col. 2. littera D.*

Porrò in Sacra Congregatione Cõcilii propoſito dubio, an ex decreto d. *c. 8 ſeſſ 24.* Pœnitentiarii Epiſcoporum poſſint, ac debeãt publicè peccantibus publicas pœnitentias injungere, Die 22. Martii 1614 tametſi plerique ex Patribus viſi fuerint ſentire de jure communi hæſitandum nõ eſſe quin poſſint ac debeant Sacerdotes, & maximè Pœnitentiarii Epiſcoporum publicè peccãtibus imponere publicas pœnitentias: valdè tamẽ fuerunt ancipites, num id caveatur Concilii Decreto d. *cap. 8.* Ideoque tutiùs exiſtimarunt abſtinere

nere à declaratione, ut ex Confeſſorum, & Pœnitentium quieti magis conſultum ſit.

20 Vlterius quæritur numquid liceat Superioribus Regularibus publicè peccantibus publicam pœnitentiam pro modo culpæ injungere ex Concilio d. c. *8 ſeſſ. 24.* non obſtantibus Conſtitutionibus Ordinis, ſecundum quas intra ſepta monaſterii quicunque delinquentes puniri debent.

Die 18. Iulii 1585. Sacra Congregatio Concilii cenſuit dictum decretum in principio non pertinere ad Regulares: præſertim obſtantibus Conſtitutionibus Ordinis.

De Pœnit. & Remiſſ.

Cap. Qui Presbyterum.

SVMMARIVM.

1 *Militis exauthorizatio fit per detractionem cinguli militaris, ſicut degradatio Clerici per ablationem inſtrumenti ad ſuum Ordinem ſpectantis, & n. 18. & 20 & 68.*
2 *Cingulum militiæ in Religione Hieroſolymitana, an ſit de ſubſtantia profeſſionis Regularis in gradu militum, ita ut illius omiſſio irritet profeſſionem expreſſam, & impediat tacitam: & n. ſeqq. uſque in fin.*
3 *Cingulum militiæ quid, & n. 4.*
4 *Cinguli ſolemnitas de iure communi eſt ſubſtantialis in milite ſæculari, & num. ſeqq. uſque ad num. 24.*
Contrarium, n. 61.
Declaratur, n. 63.
5 *Subſtantiale in quolibet gradu, & ordine dicitur eſſe illud, in cuius traditione poteſtas illius gradus, ſeu ordinis confertur.*
6 *Miles in quo actu recipiat poteſtatem iuris militaris, & num. 10.*
7 *Militis ſæcularis creatio ex Pontificali Romano, & num. 59.*
Miles creatur cùm cingulo circumcingitur, ibidem.
8 *Creare eſt ex nihilo aliquid facere*
9 *Imperator adminiſtrationem Imperii non recipit ante coronationem, & 14.*
11 *Miles præſumitur qui portat cingulum, & calcaria, deaurata.*
12 *Militem, vel Doctorem Primates ſolo verbo creare poteſt.*
13 *Doctoratus inſignia, ideſt liber, & infula, an ſint de ſubſtantia Doctoratus.*
14 *Imperator non dicitur graduatus, niſi poſtquam coronantem receperit inſulam*
15 *Character Ordinis non imprimitur ſine traditione inſtrumenti ad illum Ordinem ſpectantis.*
16 *Miles promovetur ad militiam ſæcularem per clamydis, & cinguli dationem.*
17 *Miles eſſe deſinit cùm cingulum militiæ deponit.*
19 *Milites ſi cingulo ſpolientur, perdunt omne militiæ privilegium.*
20 *Degradatio Clerici fit, ut exauthorizatio eius, qui militiæ deſervit armatæ.*
Declaratur, n. 68.
21 *Graduatio, & degradatio fit per inſignia.*
22 *Militis Regularis creatio ex Pontificali Romano, & n. 59. & 72.*
23 *Cingulum venit appellatione habitus.*
Declaratur, n. 71.
24 *Cinguli decoratio ex ſtatutis Ordinis Hieroſolymitani eſt de ſubſtantia profeſſionis in gradu militum, & n. ſeqq. uſque ad n. 46.*
Contrarium num. 73. & ſeqq. uſque ad n. 99.
Item ex ordinationibus Capitularibus eiuſdem Religionis, num. 46.
Contrarium, n 99.
25 *Subſtantialia actus intelliguntur eſſe illa omnia, de quibus in iure cautum invenitur, ut debeant fieri.*
26 *Forma ſubſtantialis inducitur ex verbis neceſſitatem deſignantibus.*
Declaratur quadrupliciter, à num. 74 uſque ad num. 93.
27 *Neceſſarium, quandoque exponitur, ideſt utile, & expediens.*
28 Debeat, *verbum præceptum, & neceſſitatem importat, & ſi quando ſapiat honeſtatem, illud eſt ſpeciale.*
29 *Hieroſolymitana Religio à primæva illius fundatione non tantùm ad hoſpitalitatem: ſed etiam ad militandum pro fide fuit inſtituta.*
30 *Neceſſarium ex proprietate deſignat præceptum, & obligationem.*
31 *Actus contra legis, vel ſtatuti prohibitionem eſt nullus, licèt non adſit decretum irritans.*
32 *Præſertim in his quæ habent perpetuam cauſam prohibitionis.*
Limitatur quatuor modis à numero 74 uſque ad num. 93
33 *Lex* Non dubium, C. de legibus, *locum habet etiam in Regularibus, & perſonis eccleſiaſticis, etiam exemptis, contra Vaſquez.*
34 *Ius civile ab omnibus ſervari debet ubi contrarium non reperitur ſtatutum per ius canonicum.*
35 *Ordo datus per prius, & poſterius, cenſetur datus de forma.*
Declaratur quatuor modis à num. 72. uſque ad num. 93.
36 *Conſtitutio diſponens aliquos non eſſe admittendos ad profeſſionem, niſi priùs facta inquiſitione de eorum qualitatibus, inducit formam,*
37 *Forma in actibus humanis eſt partium ordinatio ſecundum prius, & poſterius.*
38 *Subſtantialia actus debent ſimul, & contemporaneè cum ipſo actu explicari, & n. 62,*
Declaratur, n. 39. & 41.
39 *Cingulum militiæ non materialiter tantum, ſed formaliter eſt accipiendum.*
40 *Miles ſemel, remanet ſemper miles, quamdiu non eſt autorizatus.*
41 *Pro forma non eſt abſurdum, ut inducatur etiam aliquod præambulum.*
42 *Executor datus cùm poteſtate limitata nulliter procedit, ſi fines mandati non ſervat.*
Declaratur n. 93. & ſeqq. uſque ad n. 101.
43 *Profeſſio facta in manibus Delegati excedentis limites ſuæ facultatis non valet.*
Declaratur, n. 93. & ſeqq. uſque ad n. 101.
44 *Hieroſolymitani milites non deſcripti in matricula non habentur pro Fratribus, nec privilegiis fruuntur, & n. 66. & n. 100.*
45 *Miles non matriculatus cenſetur tamquam privatus, ſeu paganus, & n. 63.*
46 *In Hieroſolymitana Religione profeſſio fieri non poteſt, niſi in gradibus militum, Capellanorum,*

& ſervitium, & factis probationibus nobilitatis, aliàs non valet, & n. 91. & 99.

47 *Decretum irritans formam ſubſtantialem inducit.*

48 *Hieroſolymitani ſexdecim Capitulares facultatem non habent decernendi contra ſtatuta Ordinis.*

Sed ſolum generale Capitulum, n. 54.

49 *Et eorum ordinationes ſunt temporales uſque ad novum Capitulum generale, etſi contigerit eas à Sede Apoſtolica confirmari.*

Declaratur, n. ſeq.

50 *Conſtitutio Capituli generalis confirmata à Papa donec revocata non fuerit per ſequens generale Capitulum, dicitur perpetua quamdiu non revocatur.*

51 *Forma ſervari debet etiam in minimis, aliàs actus eſt nullus.*

52 *Forma à iure tradita in dubio cenſetur ſubſtantialis, & de eſſentia actus.*

53 *Profeſſioni tacitæ obſtant impedimenta omnia, quæ obſtant profeſſioni expreſſæ.*

55 *Profeſſio tacita requirit conſenſum tum Religionis, tum profitentis.*

56 *Miles præſumitur ignorare ius inducens profeſſionem tacitam ex ſuſceptione habitus, & actibus profeſſorum. Et hæc ignorantia impedit tacitam profeſſionem.*

Contrarium, n. 107.

58 *Cinguli ornatus in militibus Regularibus de iure non requiritur, & n. 69. uſque ad n. 73.*

59 *Cinguli, ſeu ſpathæ ceremonia in creatione militis Regularis fuit prætermiſſa in Pontificali reformato iuſſu Clem. VIII. & n. 72.*

60 *Cur adhibeatur in creatione militis ſæcularis, & regularis?*

61 *Proximè cingendus habetur pro cincto.*

62 *Solemnitas, quæ poteſt ſubſequi, numquam dicitur de ſubſtantia, vel forma.*

63 *Miles non præcinctus, aut non matriculatus non gaudet militum privilegiis.*

64 *In militis creatione antiquæ ceremoniæ hodie non ſunt in uſu.*

65 *Cingulo decorari dicitur qui miles creatur, etiamſi cinguli ſolemnitas non ſervetur.*

66 *Cingulo cæleſtis militiæ præcingi dicitur Clericus.*

67 *Cingulum in iure quandoque pro dignitate ipſa uſurpatur.*

69 *Profeſſionis ſubſtantia conſiſtit in tribus votis ſolemnibus, & n. 73.*

70 *Habitus Religionis non eſt de ſubſtantia monachatus,*

74 *Verba neceſſitativa, & ordo datus non inducunt formam annullativam actus, quando eadem, vel alia iura dicunt actum valere, & n. 91.*

Hieroſolymitani profeſſi non ſervata forma ſtatutorum olim deijciebantur ad gradum inferiorem, & n. ſeq.

76 *Pœna ſpecialis tollit pœnam annullativam actus, maximè ubi pœnæ ſe ad invicem non compatiuntur, & n. 118. & 124.*

77 *Ratio ſtatuti abrogati allegari poteſt ad deciſionem cauſarum.*

78 *Hieroſolymitani milites per cingulum diſtinguuntur à Cappellanis, & ſervientibus, & n. ſeq.*

79 *Rubrum declarat materiam nigri eſſe illius natura, cuius eſt rubrum,*

80 *Forma ſtatuti circa profeſſionem regularem non cenſetur ſubſtantialis, niſi habeat decretum irritans.*

81 *Etiamſi datus ſit ordo per prius, & poſterius.*

82 Nullatenus, *dictio, importat nullitatem actus ipſo iure.*

83 *Et habet vim decreti irritantis.*

84 *Profeſſio quamvis à puella fieri non debeat ante explorationem voluntatis, tamen ſi fiat valida eſt.*

85 *Idem in profeſſione facta ante annum 18. & 22. in Religionibus Minimorum, & Redemptionis captivorum contra ſtatutorum præſcriptum.*

86 *Præpoſteratio in formalibus, & in his, quæ ſunt de ſubſtantia, vitiat actum, ſecus in aliis.*

87 *Statutum ſi in una parte apponat decretum irritans, in alia non cenſetur formam ſubſtantialem inducere, licèt verba ſint apta illam importare, & n ſeqq.*

88 *Stylus ſtatuentium maximè eſt attendendus ad intelligentiam ſtatutorum.*

89 *Miſſa non eſt de ſubſtantia electionis Papæ.*

90 *Statutum Ordinis Hieroſolymitani ubi voluerunt actum eſſe nullum, explicitè appoſuerunt decretum irritans.*

91 *Clauſula decreti in fine poſita refertur ad omnia præcedentia.*

92 *Relatio fieri debet ad proxima.*

93 *Clauſula,* ſervatis ſervandis, *non refertur niſi ad ſubſtantialia.*

94 *Denunciationes matrimoniales non ſunt de ſubſtantia: & ideo ſi omittantur à Delegato ad diſpenſandum cum clauſula,* ſervatis ſervandis, *actus non vitiatur.*

95 *Executor non eſt mixtus, ſed merus ubi commiſſio dirigitur parti impetranti.*

96 *Clauſulæ aptæ importare executorem mixtum, in litteris gratiæ nihil operantur, niſi adſit clauſula,* vocatis vocandis.

97 *Delegatus non ſervans formam mandati tunc demum nulliter procedit, ſi conditiones in commiſſione adiectæ ſint præter ius: ſecus ſi de iure inſint, & aliàs non ſint ſubſtantiales, & n. ſeq.*

98 *Clauſula,* ſervatis ſervandis, *& conſimiles non ſonant in conditionem, ſed in monitionem, nec dant novam formam mandati, ſed inſtruunt executorem.*

101 *Profeſſio in Religione Hieroſolymitana non poteſt declarari nulla à Vicecancellario; imò nec à Magno Magiſtro, niſi adhibito Ordinario.*

102 *Profeſſio in dubio valida eſt iudicanda.*

103 *Profeſſio tacita locum habet iuxta iuris diſpoſitionem, etiam in militibus Hieroſolymitanis extra Conventum degentibus.*

104 *Habitus profeſſorum in militibus Hieroſolymitanis eſt Crux alba in pallio, & n. ſeq.*

105 *Profeſſio tacita inducitur per ſuſceptionem habitus profeſſorum patenter diſtincti ab habitu Novitiorum etiam ſine actibus, qui à ſolis profeſſis fieri ſolent.*

106 *Habitus profeſſorum geſtatio in dubio cenſetur fieri potius ex cauſa neceſſaria, quàm voluntaria.*

107 *Profeſſio tacita iuxta iuris diſpoſitionem inducitur etiam in milite, qui ignoravit ſuam profeſſionem expreſſam fuiſſe irritam.*

108 *Inducitur per actus ſolis profeſſis convenientes, & num. ſeqq.*

109 *Fratris nuncupatio in Religione Hieroſolymitana non convenit.*

110 *Novitii poſſunt eſſe in iudicio abſque Superioris licentia.*

Pro-

111 *Profeſſio tacita induci non poteſt niſi prius annus probationis fuerit completus.*

113 *Annus probationis ad validè profitendum requiritur etiam in Religione Sancti Ioannis Hieroſolymitani.*

114 *Fallit in Bohemis quibus indultum eſt ut non teneantur eſſe in probatione, niſi per ſex menſes.*

115 *Annus probationis non ſufficit, ut ſit completus, ſed uſque ad profeſſionem continuari debet, aliàs irrita eſt profeſſio.*

Contrarium, n. ſeqq.

116 *Novitius, qui tranſacto anno exivit à Religione, ad eam reverſus, poteſt illico profiteri, niſi Religionis, aut perſonæ conditio ſit immutata.*

117 *Idem in puella; quæ, finito tempore novitiatus exivit à monaſterio ſine licentia Ordinarij.*

119 *Antianitas in militibus Hieroſolymitanis currit à die ſoluti paſſagii,*

120 *Sed eâ Equites non fruuntur, niſi à die profeſſionis.*

121 *Novitius finito anno probationis arctari non poteſt à Superioribus ad alium annum novitiatus repetendum.*

Maximè ſub pœna nullitatis, n. 123. & 124.

122 *Novitiatus prorogari non poteſt à Superioribus Regularibus ultra annum, niſi ex iuſta cauſa, & ad breve tempus.*

123 *Profeſſi ſunt cenſendi in Ordine Minimorum ducentes originem à Iudæis & Saracenis, non obſtante ſtatuto, & proteſtatione eis facta, quod eorum profeſſio foret nulla.*

125 *Peragere idem eſt, quod perficere, & ad exitum perducere.*

QVI PRESBYTERVM. Ponit triplicem pœnã interficientis Presbyterũ.
1 Nota ex textu ibi, *militiæ cingulo careat*, juncta gloſ. 3. militem armatæ militiæ deponi à dignitate ſua, ſeu degradari per detractionem cinguli militaris ad inſtar militis cæleſtis militiæ, ideſt Clerici, qui degradatur per ablationem inſtrumenti ad Ordinẽ ſuum ſpectantis, ut eſt textus in cap. *Degradatio, de pœn. lib. 6.* & notat præcit. gloſ. & Hoſtien. *n. 4.* facit cap. *Falſas, de pœnit. diſtinct. 5.* & c. *Admonere, 33. q. 2.* & ex hoc videtur inferri poſſe, ut ſicut inſtrumenta hujuſmodi ſunt de ſubſtantia Ordinis Clericalis, cap. *Presbyter, cum mult. cap. ſeqq. 23. diſt.* & notatur in cap. *Vnico, ſupra de ſacr. unct.* & in cap. *fin. de ſacram. non iter.* ita & cingulum ſit de ſubſtantia Ordinis militaris: ſed de hoc latiſſimè diſſeram in ſequenti quæſtione.

2 Ex facto quæſitum eſt, An cingulum militiæ in ſacra Religione Hieroſolymitana ſit de ſubſtantia profeſſionis Regularis in gradu militum, ita ut illius omiſſio irritet profeſſionem expreſſam, & impediat tacitam.

Emerſit nuper hæc diſceptatio in caſu Equitis Corſini, qui anno 1640 die 12. Februari ſolemnẽ profeſſionem Fratrum militum S. Ioannis Hieroſolymitani emiſit Romæ in manibus Eminentiſſimi D. Cardinalis Antonii Barberini in vim facultatis eidem ſpecialiter attributæ per litteras in forma Brevis ſan. mem. Vrbani VIII. ſed poſt multos annos obtenta à Sanctiſſimo D. N. Innocentio X. in integrum reſtitutione adverſus lapſũ quinquenni, intentavit judicium nullitatis ſuæ profeſſionis ex pluribus cauſis; ſed præcipuè ex eo,
3 quod ante profeſſionem non fuerit ornatus cingulo militiæ, ideſt zona cum gladio, ſeu enſe, ſecundum Archidiac. in cap. *Si quis, n. 1. 50. diſtinct.* Lucam in Penn. in l. *Is quidem, n. 3. C. Qui militare poſſ. lib. 12.* & Petr. Greg. Tholoſan. *in Syntagmat. iuris univerſ. lib. 11. cap. 3. n. 14. & 27.* Vnde emanavit præinſertum dubium, ſuper quo ſcripſerunt ferè quotquot extant in Vrbe magni nominis Theologi, & Advocati; idque tam variè, ut in una, & eadem met Religione non defuerint, qui in contrarias abierint opiniones, ut propterea quæſtio pleriſque viſa fuerit ardua, & difficilis.

Et quidem prima conſideratione dicendum videtur traditionem cinguli militaris eſſe ſubſtantialem, primò ex diſpoſitione juris communis; ſecundò ex forma ſtatutorum ipſius Religionis; tertiò ex ordinationibus capitularibus ejuſdem.

4 Circa primum, ideſt de jure communi nemini dubium eſt, quin milites ſint cingulo decorandi, ſeu enſe cingendi, ut l. *Filius familias*, ibi, *cingi confeſtim iuſſus*, & l. *Titius*, ibi, *& poſtea cinctus, ff. de militar. teſtam.* & notat gloſ. *unica*, in l. *Milites*, ibi *item quod ei enſis cingatur, ff. Ex quib. cauſ. maior.* & in Extravag. Io. XXII. *Quia in futurorum, in ver. Militari, de tornеam.* ſed valde controverſum, qualis ſit ejuſmodi ſolemnitas, & quidem eſſe ſubſtantialem, & intrinſecam, non autem accidentalem, videtur ſuaderi poſſe ex ſequentibus.

5 Et primò in quolibet gradu, ſeu ordine illud eſt eſſentiale, & intrinſecum, in cujus traditione poteſtas illius gradus, ſeu ordinis confertur, cap. *Epiſcopus cum pluribus*, cap. *ſeqq. 23. diſt.* S. Bonaventura *in 4. ſententiar. diſtinct. 24. p. 2. art. 1. q. 4. n. 58.* Tabien. *in ver. Ordo, 2. n. 5. in fin.* Suarez *de*
6 *legib. diſputat. 5. cap. 31.* Sed poteſtas juris, de qua in cap. *Ius militare, 1. diſtinct.* confertur militi in eo actu, in quo à perſona ad id auctoritatem habente cingitur cum prolatione verborum, *Eſto miles, & accipe ſanctum gladium, in quo deijcies adverſarios populi Dei*, ut *2. Machabæorum, cap. ult.* & tradunt Pariſ. de Put. *in tractat. de re milit. lib. 7. cap. 13.* incipien. *Miles, ſeu armiger, num. 6. inter tract. communes tom. 12. fol. 149.* & Caſſan. *in Catalog. glor. mund. p. 9. conſider. 26.* & ante eos Lucas de Penn. in l. *His quidem, num. 3. in ver. Cingulo, C. Qui milit. poſſ. lib. 12. ubi num. 4.* ſubdit (Cingulo militari provida majorum inſtitutione gladium inſertum eſſe, & hoc, ut collato honore cinguli, poteſtas quoque ipſius gladii intelligatur aliqua-
7 liter eſſe collata) & patet ex Pontificali Romano *lib. 1. rubr. penult. de Benedictione novi militis*, ubi Pontifex dat ei genuflexo enſem nudum, dicens, *Accipe gladium iſtum in nomine Patris &c.* tum eum cingit enſe in vagina repoſito, dicens: *Accingere gladio tuo ſuper femur tuum potentiſſimè*: poſtea ter eum leviter percutit cum enſe evaginato, ſemel dicens: *Eſto miles pacificus, ſtrenuus, fidelis, & Deo devotus.* Ergo traditio cinguli eſt eſſentialis ad gradum militis adipiſcendum.

Secundò. In traditione cinguli miles creatur, ut in Pontificali Romano *lib. 1. de rubr. penult.* Pariſ. *de Put. d. n. 6.* ibi, *miles cùm creatur cingulo cin-*
8 *gitur*: ergo ante cinguli traditionem non eſt miles, quia nihil eſt antequam creetur, cum creare ſit ex nihilo aliquid facere, S. Thom. *in 1. 1. q. 45. art. 1.* & conſequenter forma traditionis cinguli eſt ſubſtantialis, cum det eſſe rei, l. *Iulianus, §. Si quis, ff. ad exhibendum cum ſim. l.* quo arg. Oldrad.

conſ.

conſ. 180. Quæſtio eſt utrum Imperator , per tot. ac
præcipuè *num. 7.* concludit coronationem eſſe de
ſubſtantia, ad hoc ut Imperator poſſit ſe immiſ-
cere adminiſtrationi Imperii, quia in coronatio-
ne Imperator dicitur oriri, & ſic incipere eſſe,
10 l. *Omnes*, ibi, *Ortus Imperij protulerunt, &c. ff. de ſer.*
juncta gloſ. *in ver. Ortus*; unde non immeritò Pe-
trus Antibolus *in tract. de muner. §. 4. nu. 17. inter
tract. commun. vol. 11. fol. 66.* (Dummodo, inquit,
ſolemnitas conſueta ſervetur, ut quia in Eccleſia
ante altare ille, qui facit, eum oſculetur, & cùm
percutiat in maxilla, & enſem ei cingat, & cal-
11 caria ſibi calcientur, miles eſt) Quo fit, ut ſecun-
dum Bald. *in proœm. Decretal. in verb. Gregorius, nu.
43.* portans publicè militarem enſem, & calcaria
deaurata, miles præſumatur.
12 Tertiò. Speciale eſt in Principe, qui ſolutus
eſt legibus, ut ſolo verbo creare poſſit doctorem,
vel militem, dicendo, *eſto doctor*, vel, *eſto miles*;
ut notat Angel. in l. *2. n. 1. C. de crimin. ſacrileg.* &
in l. *1. n. 2. verſ. Et eadem ratione, Cod. de ſent. paſſ.*
Ergo inferiores, qui jure communi ſunt adſtricti,
hoc non poſſunt, l. *Ius ſingulare*, & l. *Quod verò con-
tra, ff. de legibus*: ſed tenetur ut ſolemnitate cinguli
ad præſcriptum dictæ legis *Filius familias, ff. de mi-
lit. teſtam.*
13 Quartò. In milite inermis militiæ, inſignia
doctoralia, videlicet liber, & infula ſunt de ſub-
ſtantia doctoratus; tunc enim Doctor quis effici-
tur, & accipit poteſtatem docendi, cùm à perſona
legitima accipit librum, cum verbis, *Accipe li-
brum &c.* ergo, & in milite armatæ militiæ inſignia
militaria, ſcilicet cingulum, eſt de ſubſtantia gra-
dus militaris : quo argumento præclarè utitur
Bald. loco proximè citato, *n. 41. & 42.* Exemplo
14 Imperatoris, qui non dicitur graduatus, niſi poſt-
quam coronantem receperit infulam, ut l. *Bene à
Zenone, C. de quadriennal. præſcription.* nam ſine co-
rona Imperialis majeſtas non coruſcat, ut l. *1. C.
de auro coronario*; licèt Bald. in ſolutione quæſtio-
nis dicat (Si non eſt inſignitus, aliis inſignia trade-
re non poteſt) ad quod allego bonum textum in
cap. *Daibertus, 1. q. 7.*
15 Quinto. Valet argumentum à milite cæleſtis
militiæ ad militem armatæ militiæ, gloſ. *2.* in l. *Mi-
lites, C. de locat. & conduct.* Everad. *in loco à mili-
te armatæ militiæ*; ſed in milite cæleſtis militiæ,
ideſt in Clerico, tradito inſtrumenti ad ejus Or-
dinem ſpectantis : ita eſt de ſubſtantia, ut ea o-
miſſa character Ordinis non imprimatur, ut eſt
diffinitum à Concilio Florentino in decreto fidei
Eugenii IV. §. *5. & verſ. Sextum Sacramentum, tom.
4. Concilior. p. 1. pag. 614. col. 2.* Ergo eodem modo
in milite armatæ militiæ traditio inſtrumenti, id-
16 eſt cinguli, eſt de ſubſtantia, adeo ut ea omiſſa, or-
do militaris non conferatur. Ad hoc tex. opti-
mus in cap. *Si quis*, ibi, *militaverit, & chlamydem
ſumpſerit, aut cingulum, 51. diſtinct.* ubi Gemin. &
Præpoſ. *n. 1* notant, per quæ ſigna, & actus quis di-
catur promoveri ad militiam ſæcularem, videli-
cet per chlamydis, & cinguli dationem.
17 Sextò. Tunc deſinit quis eſſe miles, cùm cin-
gulum militiæ deponit, vel eo ſpoliatur. Primum
patet ex Concilio Nicæno *Can. 12.* ibi, *cingulum
depoſuerunt*: ideoque Ludovic. Lacerda *in Adver-
ſar. Sacriſ. cap. 146. num. 16. in martyrio Marcelli Cen-
turionis die 30. Octobris* obſervat ſic eum loquutum
fuiſſe Tyranno (Si talis eſt conditio militantium,
ut Dii, & Imperatoribus ſacra facere compel-
lantur, ecce projicio cingulum, & militare re-
cuſo) Hæc ille. Secundum ſimiliter patet, quia
miles cum degradatur inſigniis militaribus exui-
18 tur, l. *2. §. ignominiæ, ff. de iis, qui notantur infam.*
& præcipuè cingulo, ut in hoc. cap. ibi, *ſuæ mi-
litiæ cingulo careat*, ubi gloſ. *in ver. Cingulo*, & Ho-
ſtien. *nu. 3.* dicunt militem deponi à dignitate ſua,
ſeu exautorizari, ſicut Clericum : quo fit, ut ſi
19 hoc cingulo ſpolietur, perdat omne militiæ pri-
vilegium, ut dicunt Lucas de Penna & Caſſan. ſu-
pra cit. *n. 3.* Si igitur per cinguli depoſitionem, ſeu
ablationem miles eſſe deſinit; eodem modo per
cinguli ſuſceptionem eſſe incipit: nam omnis res
per quaſcumque cauſas naſcitur, per eaſdem diſ-
ſolvitur, cap. *Omnis, 27. q. 2. cap. 1. infra de reg. iur.*
quo argumento in terminis noſtris utitur gloſ. in
d. §. Ignominiæ, in ver. Efficit & Bald. *in proœm. De-
cretal. in verb. Gregorius, n. 41.*
20 Septimò. Ad prædictorum corroborationem
ponderandus eſt textus ſingularis in materia in
cap. *Degradatio, de pœn. lib. 6.* ubi diſertis verbis
cavetur (ut actualis, ſive ſolemnis cæleſtis militiæ
militis, ideſt Clerici degradatio fiat ut authoriza-
tio ejus, qui militiæ deſervit armatæ, cui militaria
detrahuntur inſignia, & mox ſubjicitur, ut Cleri-
cus degradandus habeat in manibus librum, vas,
vel aliud inſtrumentum, ſeu ornamentum ad Or-
dinem ſuum ſpectans, eique Epiſcopus ſingula
ſive ſint veſtes, calix, liber, ſeu quævis alia, quæ
illi in ſua ordinatione fuerint tradita, ſingulari-
ter auferat uſque ad primam veſtem, quæ datur
21 in collatione Tonſuræ) Hæc ibi : ex quo cōtextu
patet in gradibus conferendis, aut auferendis pa-
ri paſſu ambulare cæleſtis, & armatæ militiæ mili-
tes, & inſignia, ſeu inſtrumenta in utriſq; eſſe de
ſubſtantia, cùm per illorū traditionem, & detra-
ctionem gradus conferantur, & auferantur: quod
clarè adnotavit Bald. d. *n. 41.* dicens) Sicut quis
degradatur per inſignia, ita è converſo gradua-
tur per inſignia.
22 Vltimò, aliis omiſſis idem ſuaderi poteſt, quia
in milite Regulari habitus videntur eſſe de ſub-
ſtantia profeſſionis, ut deducitur ex Pontificali
Romano *in rubrica de creatione militis Regularis*, quæ
eſt rubrica ultima *lib. 1.* ubi ſic legitur (Cum Sum-
mus Pontifex committit aliquem creari in mili-
tem Ordinis militaris, Pontifex, cui creatio hu-
juſmodi commiſſa eſt in primis imponit ei habi-
tum illum, quo milites illius Ordinis, quem inten-
dit profiteri, uti conſueverunt : deinde recipit ab
eo adhuc genuflexo profeſſionem per tales emit-
ti ſolitam votorum, ſecundum illius Ordinis inſti-
tuta) Hactenus verba Pontificalis, quæ ſatis vi-
dentur innuere, ſuſceptionem habitus eſſe ſub-
ſtantialem ad conſtituendum militem Ordinis mi-
litaris, ſicuti eſt profeſſio, cùm per hæc duo miles
creetur, & in eſſe producatur, ſecundum ea, quæ
dicta ſunt ſupra in *2. arg. n. 7.* Ergo & cinguli ſuſ-
23 ceptio videtur eſſe ſubſtantialis, cùm cingulum
veniat appellatione habitus, ſeu veſtis, ut l. *Veſtis*,
juncta gloſ. *in verb. Præcingendi, ff. de aur. & argent.
legat.* Hæc de jure communi.
24 Circa ſecundum, ideſt ex ſtatutis Religionis
Hieroſolymitanæ, multò clariùs deduci poteſt
cingulum eſſe de ſubſtantia profeſſionis in gradu
militum: nam ſtatutum ſecundum de reception.
fratr. diſponit per hæc formalia verba, videlicet:
Chi

*Chi dimanderà d' eſſere riceuuto alla profeßione
dell' Ordine noſtro in grado di Cavaliero, prima
che pigli l' habito, e' faccia la profeßione, è neceſſario,
che ſia ornato del cingolo della militia; e però ſe da al-
cun Principe Cattolico, ouero da altro, che hab-
bia autorità di concedere il grado di Caualleria, non
haurà ottenuti gl' ornamenti della militia, dal Fra-
tello Caualiero dell' Ordine noſtro, che riceuerà la
ſua profeßione, ouero da alcun' altero Fratello Caua-
liero dell' iſteſſa militia riceua gl' ornamenti ſecondo
la conſuetudine, che s' oſſerua nel concederſi la mili-
tia; e finalmente con l' ordine ſudetto faccia la
profeßione. Però i Cappellani, i ſeruenti d' armi,
e d' offico non è neceſſario ornargli di tali inſegne
militari.*
25 Primò enim verba illa, *è neceſſario*, videntur for-
mam ſubſtantialem inducere : nam in gradibus,
ſeu Ordinibus conferendis omnia illa, de quibus
non conſtat utrum ſint de ſubſtantia, vel non,
invenitur tamen in jure, ut debeant fieri, intelli-
guntur eſſe de ſubſtantia, & hoc pro regula con-
ſtituit S. Raymundus *in Summa lib. 3. de ætat. ordi-
nand. §. 11.* incip. *Quid ſi aliqua, verſ. Ad hoc variæ*,
Gofred. *in ſumm. tit. de ætat. & qualit. §. Vnctionem
autem*, Hoſtien. *in ſumm. tit. de ſacr. unct. §. A quo,
verſ. Conſilium tamen eſt*, Archidiacon in cap. *Quo-
rumdam, ſub num. 3. diſtinct. 23.* Henrich. Boich. in
cap. *final. num. 3. ſupra de Sacram. non iterand.* Hoſt.
Ioan. Andr. Butr. Cardin. & omnes in cap. *uni-
26 co*: & ibi dixi *num. 8. & 9. ſupr. de Sacr. unct.* Et in
ſpecie ex verbis neceſſitatem deſignantibus for-
mam ſubſtantialem induci ſcripſerunt Signorol.
de Homodeis *conſ. 87. n. 4. & 5.* & reddens ratio-
nem, quia deficientibus neceſſariis, actus evi-
denter corruit, Albert. Brun. *in tract. de form. tit.
Quando aliquid cenſeatur traditum pro forma fol. 34.
concl. 4. poſt med. verſ. Et ſecundum Signorol.* Soccin.
Sen. *conſ. 283. num. 2. lib. 2.* & *conſ. 92. num. 14. &
15. lib. 4.* Pariſ. *conſ. 19. lib. 2.* Bertazzol. *conſ. criminal.
83 n. 1.* Peregrin. *conſ. 99. n. 20. & 21 lib. 5.*
27 Nec refert quod neceſſarium quandoque ex-
ponatur, ideſt utile, & expediens, gloſ. *fin. in
Clem. 1. de procur.* gloſ. *in l. 1. in verb. Neceſſarium, ff.
ſolut. matrim.* & in l. *1. in verb. Neceſſe, ff. de offic. Præ-
fect. Prætor.* & quandoque ſignificat commodita-
tem, & honeſtatem, gloſ. *penult.* in cap. *Omnis,
21. q. 4.*
28 Quoniam id contingit non ex proprietate vo-
cabuli, à qua in dubio non eſt recedendum, l.
Non aliter, de leg. 3. Calder. *conſ. 24. poſt princ. de
præbend.* ſed quia in hoc verb. quandoque impro-
priatur propter ſubjectam materiam, ut notat
gloſ. in Clemen. *Attendentes, in verb. Debeant, de
ſtat. Monach.* ubi ait illud verb. *Debeant*, eſſe præ-
cepti, & neceſſitatem importare, & ſi quando-
que ſapiat honeſtatem, illud eſſe ſpeciale : & ſe-
quitur Abb. in cap. *1, num. 7. infr. de deſponſat. im-
puber.* & Felin. in cap. *Nam concupiſcentiam, num. 6.
ſupra de conſtitut.*
29 Itaque neceſſitas ſuſcipiendi cingulum, de qua
loquitur dictum ſtatutum ſecundum, non vide-
tur ad bene eſſe, vel ſecundum quid, ſed ſubſtan-
tialis, & præciſa : & quidem meritò, quia S. Re-
ligio Hieroſolymitana à primæva ſua fundatione,
non tantùm ad hoſpitalitatem, ſed etiam ad mi-
litandum pro Fide fuit inſtituta, ut conſtat *ex ſta-
tuto ſecundo, tit. de reg.* & cingulum inſtituit ut
eſſet conſtitutivum gradus, & Ordinis militaris:
ideoque cum Magnus Magiſter vult ex gratia
transferre ſervientem ad gradum militis, ſola
cinguli traditione circa ullam aliam ſolemnita-
tem id præſtat.
30 Sed quatenus verba illa ſtatuti, *è neceſſario*, for-
mam ſubſtantialem non inducerent, negari ta-
men non poteſt, quin ex proprietate vocabuli
deſignent præceptum, & obligationem, ut cap.
Quiſquis præceptis, 14. qu. 1. ibi, *quod imperatur ne-
ceſſe eſt fieri*: nec non ibi, *ubi præceptum, neceßitas eſt
ſervientis*, cap. *Domino Sancto, 50. diſtinct.* & ibi
gloſ. *in verb. Neceſſe*, & Archidiacon. *nu. 1.* Felin.
in d. cap. *Nam concupiſcentiam, nu. 5. & 6. de conſtit.*
Quotieſcumque autem lex, vel ſtatutum præcipit,
aut prohibet aliquid fieri, actus in contrarium
31 geſtus eſt ipſo jure nullus, etiamſi lex, vel ſtatutū
non procedat ulterius ad irritationem actus : ca-
ſus eſt in l. *Non dubium*, ubi Bart. *n. 2.* Bald: *eod.
num. in 4. notab. & num. 11.* Iaſ. *num. 4.* & commu-
niter Legiſtæ, C. *de legibus*; unde non eſt vis. An
verba ſtatuti, *è neceſſario*, importent formam, vel
præceptum, quia utroque modo irrita eſt profeſ-
ſio facta ſine prævia traditione cinguli, contra il-
32 lius ſtatuti diſpoſitionem. Quæ regula maximè
procedit in his, quæ habent perpetuam cauſam
prohibitionis, ut hoc caſu gloſ. *unica*, in c. *Vides, 10.
diſtinct.* Abb. in c. *Ad Apoſtolicam, num. 11. de regular.*
poſt Ioan. Andr. *ibidem num. 3. in verb. Obtineat*:
nec audiendus eſt Gabriel Vaſquez *in 1. 2. diſputa-
tion. 165. cap. 2* dicens illam l. *Non dubium*, cùm ſit
Iuris Cæſarei, non habere locum in Religioſis,
& perſonis eccleſiaſticis ab eo exemptis : imo nec
in Regnis Hiſpaniæ, & Franciæ; quoniam non ita
loquutus fuiſſet, ſi advertiſſet legem illam eſſe ca-
nonizatam in cap. *Imperiali 25. q. 2.* ut ibi per Ar-
chidiacon. *in verb. Conſtitutione*, ad idem cap. *Ne
nimia, de Religioſ. domibus*, cap. *unico in princip. eo-
34 dem tit. lib. 6* cap. *Quæ contra ius, de regul. iur. eo-
dem lib.* Præterquam quod etiamſi dict. l. *Non du-
bium*, non eſſet ſpecialiter canonizata, adhuc ta-
men obligaſſet omnes ; quia jus canonicum ſta-
tuit, ut in his, in quibus non eſt contrarium ex-
preſsè diſpoſitum per Sacros Canones, ſervetur
jus civile, ut in cap. *1. de nou. oper. nunciat.* & ibi
omnes interpretes Suarez *de legibus, lib. 3. cap. 8.
num. 3.*
35 Deinde ponderanda ſunt verba illa prædicti
ſtatuti ſecundi de reſcript. fratr. *Prima che pigli l'
habito*, &c. necnon illa, *e finalmente con l'ordine ſu-
detto*, &c. Nam ordo datus per prius, & poſteri-
us cenſetur datus de forma, cap. *Quia propter, de
elect.* cap. *final. de reſtit. ſpoliat.* & c. *Cum dilecta*,
& ibi Felin. *num. 6. verſ. Sextum ſignum*, ubicum-
que eſt prius, & poſterius, ibi eſt ordo, *de reſcript.*
& voluit Bald. in l. *1. num. 8. verſ. Ex dicto ergo Roſ-
fredi*, C. *Ne liceat tertio provocare*, Rota *deciſ. 167. n.
6. par. 2. recent.* Idemque in verbis præcipienti-
bus aliquid fore præmittendum, antequam fiat
actus, tradiderunt Signorol. *conſ. 115 num. 3.*
Brun. *in tract. de forma, tit. Quando aliquid cen-
ſeatur traditum pro forma, fol. 34. concl. 4. in fin.*
Menoch. *conſ. 695. num. 15.* & in terminis quod
36 conſtitutio ſtatuens non aliter ad Religionem ali-
quos eſſe admittendos, niſi prius facta diligenti
inquiſitione de qualitatibus profitentis, inducat
formam, ita ut ea non ſervata actus ſit nullus, fir-
mavit Rota *in Toletana profeſſionis 27. Febr. 1595.*
coram Cardinali Panfilio ſeniore, impreſſa apud
Gaſ-

Garziam, *de beneficiis, par. 9. cap. 2. num. 330. verſ.*
37 *Neque obſtat*, Et eſt ratio, quia forma in actibus
hominum nil aliud eſt, quàm partium ordinatio,
ſecundum prius, & poſterius, ut dicunt Bald. *in
tract. de iure Prothomiſ. n. 15. in fin.* Tiraq. *de retract.
lignag §. 36* gloſ. *2. n. 26. ad medium.*
38 Nec obſtat ſi dicatur: cum traditio cinguli de-
beat præcedere profeſſionem, non poteſt cenſeri
de forma ſubſtantiali ipſius profeſſionis, quia quę
ſunt de forma ſubſtantiali actus, debent ſimul, &
contemporaneè cum actu explicari, Iaſ. in l. *Vni-
verſa, nu. 10. C. de præc. Imper. offerend.* ubi quod to-
tus mundus ſequitur hanc doctrinam. Paul. de
Caſtr. *conſ. 292. col. 2. in fin, & col. 3. in princ. lib. 2.*
Felin. in d. cap. *Cum dilecta, num. 4. verſ. Quartum
ſignum, de reſcriptis.*
39 Id inquam non obſtat, quoniam verba illa ſta-
tuti, *ſia ornato del cingolo della militia*, non ſunt ac-
cipienda materialiter tantùm pro nuda cinguli
ſuſceptione, ſed formaliter, prout cingulum de-
ſignat gradum militiæ, ut obſervat Franc. Men-
nen. *de equeſtri, ſeu militari Ordin. Symbol. in cap. De
form. veter. & nova creandi equites, fol. 4. verſ. Hinc
cingulo*; ita ut ſit ſenſus, ut ante habitus ſuſceptio-
nem debeat eſſe conſtitutus in dignitate, & gra-
du militari, in quo quidem gradu tunc conſtitui-
tur, cùm enſe, vel Baltheo præcingitur. Gradus
autem militiæ per cingulum ſemel ſuſceptus ſem-
40 per durat, & ſemel miles ſemper remanet miles,
quandiu non eſt exauthorizatus, ut hic patet, &
in cap. *Degradatio, §. Actualis, de pœn lib. 6.* atque ita
dignitas militaris, de qua loquitur ſtatutum in
ſenſu formali, eſt contemporanea cum profeſſio-
ne regulari, quia vera eſt aſſertio: hic qui profite-
tur, modo eſt actu miles; ſicut in ſimili Ordo Epi-
ſcopalis requirit ex neceſſitate conſecrationis
ut ordinandus ſit actu Sacerdos, ut ex communi
Canoniſtarum ſententia ſcripſi in cap. *Tuæ litteræ,
n. 6 de Cleric. per ſalt. promot.* & in c. *1. Maximè, n. 81.
de ordin. ab Epiſcop.* & tamen ſatis eſt, ut multò an-
te ſuſceperit Ordinem Presbyteratus, quia cha-
racter ſemel impreſſus ſemper remanet, cap. *Quod
quidam. 1. q. 1.* Præterquam quod non eſt abſurdum,
ut pro forma induci poſſit etiam aliquod præam-
41 bulum, ut per Signorol *conſ. 115. n. 3.* & Roman.
conſ. 236. n. 8. verſ. Tertiò.
42 Vlterius obſervandum eſt hoc caſu profeſſio-
nem non fuiſſe factam in manibus Superioris Re-
gularis, qui de jure communi poteſtatem habet
incorporandi Religioni, cap. *Nulla, 18. q. 1.* Abb. in
cap. *Cum Eccleſia Vulterana, nu. 9. verſ. Prædicta pro-
cedunt, de elect.* & notatur in cap. *final. de reg. lib.
6.* Sed omiſſa fuit in manibus Delegati Apoſtoli-
ci, qui per litteras Papales habebant commiſ-
ſionem limitatam, & modificatam cum clauſula
43 *ſervatis ſervandis*: & cùm negari non poſſit quin
ſolemnitas cinguli ſervanda eſſet ex ſtatuto Reli-
gionis, utique ea non ſervata profeſſio nullam
habuit roboris firmitatem; quia quotieſcum-
que datur alicui poteſtas, ſeu mandatum ad ali-
quem actum explicandum cum certis conditio-
nibus, ſeu modificationibus, actus geſtus illis non
ſervatis eſt ipſo jure nullus, etiam ſi conditiones
illæ aliàs non eſſent ſubſtantiales; hæc eſt theorica
gloſſæ notabilis in Clem. *1. in verb. Inhibentes. verſ.
Sed quæro, de iur. patron.* quam ſequuntur Anchar in
c. *Statutum, §. fin. verſ. Adverte, de reſcript. lib. 6.* Abb.
in cap. *Ex parte, num. 5. de conſtitut.* & ibi etiam
Felin. alios cumulans *num. 1. verſ. Secunda limitatio;*
Romanus *conſ. 203. Quoad primum, num. 7.* & in
terminis quod ubi à principio conceditur pote-
ſtas limitata aliàs non habenti recipiendi ad pro-
feſſionem, receptio eam poteſtatem excedens ſit
nulla, quamvis non adſit decretum irritans, pro-
bant noviſſimè Thomas Sanchez *ſuper Decalog.
lib. 5. cap. 4. n. 26.* Suarez *de Religione tom. 3. lib. 6.
cap. 11. num. 4. verſ. At verò ſi Religio*, & ante eos
Lapus, *alleg. 86. num. 2. ante fin. verſ. Item ex quo
Religioſi, & duobus ſeqq.*
44 Quare non immeritò Vicecancellarius Reli-
gionis renuit prædictum Equitem deſcribere in-
ter milites profeſſos ob eam rationem, quia ex in-
ſtrumento ejus profeſſionis non apparebat eum
fuiſſe ornatum militiæ cingulo, & Magnus Magi-
ſter mandavit eidem Vicecancellario, ut fidem
traderet cum expreſſione cauſarum, ob quas no-
luit prædictum inſtrumentum regiſtrare: & ita
intrat *ſtatutum, 31. in tit. de recept. Fratr.* quo præci-
pitur, ut profeſſi extra Conventum deſcribantur
45 in matricula, alioquin pro Fratribus non habean-
tur, nec privilegiis fruantur. Quod etiam eſt
juri communi conſonum, ut l. *Ex eo tempore, ff. de
militar. teſtam.* ibi, (Qui nondum in numeris ſunt,
licèt etiam electi tyrones ſint, & publicis expen-
ſis iter faciant, nondum tamen milites ſunt,) &
notat Alex plurimos cumulans in l. *Centurio, n 23.
ff. de vulgar.* ubi ait, militem non matriculatum
cenſeri tamquam privatum, ſeu paganum.
46 Circa tertium quatenus profeſſio non eſſet nul-
la in vim dicti ſtatuti ſecundi de recept. fratr. ex-
tat tamē ordinatio prima eod. tit. edita in Capitu-
lo Generali anno 1603. cujus hæc ſunt verba. (Ne
de cætero tam in conventu, quàm extra aliquis ad
habitum noſtrum ſuſcipiendum alio quocumque
modo, gradu, ſeu denominatione admittatur, niſi
in tribus diſtinctis gradibus declaratis *ſtatut. 2.
29. & 30. de recept. fratr.* Factis, & exhibitis pro-
bationibus nobilitatis, & legitimitatis reſpectivè
bonis; & validis, juxta dictorum, & univerſam a-
liorum ſtatutorum formam, & tenorem, decer-
nentes quodcumque ſecus faciendum ita nullum
fore, ut ſemper de invaliditate ac nullitate pro-
feſſionis impugnari poſſit, & juſtitia mediàte non
canonicè admiſſi ad habitum dimittendum; cogi
poſſint, & debeant) Hactenus verba ordinatio-
nis, quæ cùm habeant explicitè decretum irritans,
& non ſolum reſpiciant admiſſionem ad profeſ-
ſionem, ſed etiam modum admiſſionis, ut patet
ibi, *alio quocumque modo*, & relationem habeant
ad ſtatutum ſecundum, in quo præſcribitur ſolem-
47 nitas cinguli: conſequens eſt, ut hujuſmodi ſo-
lemnitas ſit ſubſtantialis, quia nemini dubium eſt,
quin decretum irritans formam ſubſtantialem
inducat, Felin in cap. *Cum dilecta, num. 6. verſ.
Quintum ſignum, de reſcript.* Rota *diverſ. deciſ. 215.
num. 7. ad med. par. 1* Card. Mantic. *deciſ. 286. nu.
2.* & ſeqq. Gregor. XV. *deciſ. 384. num. 9.* Buratt.
deciſ. 479. n. 4.
48 Nec refragatur quod prædicta ordinatio fuerit
facta à 16. Capitularibus, qui facultatem non ha-
bent decernendi contra ſtatuta Ordinis, ut dictum
fuit *deciſ. 303. num. 22. & ſeqq. 7. recent* & quod
ordinationes hujuſmodi ſint temporales, & du-
49 rent tantùm uſque ad novum Capitulum Gene-
rale, ut in *ſtatut. 3. de verb. ſignific.* & in *deciſ 109.
num. 1. par. 7. recent.* ubi amplius fuit dictum hoc

procedere etiam ſi contingat has ordinationes à
Sede Apoſtolica confirmari, quia hoc intelligitur
cum eadem qualitate temporali, idemque habe-
tur in *deciſ. 458. n. 3. recentior.*
50 Nam reſpondetur contrarium conſtare ex Bulla
Pauli V. confirmatoria earumdem ordinationum,
qua ſtatutum eſt, ut vim habeant donec revocatæ,
abrogatæ, vel immutatæ non fuerint per futura
Capitula Generalia, quod hoc caſu factum non
legitur; ideoque ſemper durant, quandiu non re-
vocantur, & eſt communis opinio, ut atteſtatur Fe-
lin. in cap. *Ex litteris, num. 10. verſ. Eſt maius dubium,
de Conſtitut.* & Dec. *conſ. 108 iſta videtur quædam n. 4
& in fin.*
51 Itaque cùm ſolemnitas cinguli ſit de forma, ne-
ceſſariò ſequitur, ut ea non ſervata, profeſſio ſit ipſo
iure nulla, l. *Iulianus. § Si quis, C. Ad exhibendum,*
l. *Cum hic. §. Si prætor, ff. de tranſact.* l. *Conſtitutio-
nibus, in fin. ff. Ad municipal.* l. 1. *C. de præd. Decu-
rion. lib. 10. cum concordant.* gloſ. in cap. *Cum di-
lecta, in verb. Irritum,* & ibi Abb. *nu. 4.* Felin. *n. 6.*
& communiter DD *de reſcript.* Forma enim etiam
in minimis ſervanda eſt, aliàs actus eſt nullus, Butr.
in cap. *Piſanis, num. 9. in fin. de reſtitut. ſpol.* Felin.
d. cap. *Cùm dilecta, num. 10. verſ. Amplia decimo,*
Marſil. *conſ. 63. num 12.* Soccin. iun. *conſ. 467. n. 13.
& ſeqq. lib. 2.* Dec. *conſ. 532. nu. 5.* Roland. *conſ. 72.
num. 58. lib. 3.* Rimin. iun. *conſ. 467. num 13.* quam
regulam pluribus exornat Lancellot. Gallia. *con-
52 ſil. 3. num. 14. & plurib. ſeqq.* Et in dubio omnis
forma à jure tradita cenſetur ſubſtantialis, & de
eſſentia actus, ut Bald. inquit in l. *Comparationes,
num. 8. C. de fid. inſtrum.* & ſequuntur Decius *conſil.
110. num. 6. verſ. ut forma tradita* Decian. *conſil. 72.
num. 20. lib. 2.* Rimin. iun. *d. conſ. 467. num. 8.* Tira-
quell. *de retract. lignag. §. 36 gloſ. 1. n. 29.*
Ex prædictis conſtare videtur cinguli ſuſceptio-
nem in Ordine Hieroſolymitano eſſe de ſubſtantia
profeſſionis in gradu militum: ac proinde profeſ-
ſionem expreſſam, ut præfertur emiſſam non va-
lere.
Ex hoc autem neceſſariò ſequitur, ut nec intret
53 profeſſio tacita, quia cùm Eques prædictus mili-
tiæ cingulum nunquam ſuſceperit, ſi defectus hu-
juſmodi obſtitit profeſſioni expreſſæ, quæ eſt pro-
feſſio vera, longe magis obſtitit tacitæ, quæ eſt præ-
ſumpta cùm tacitum non poſſit operari pluſquam
expreſſum, l. *Cum quid, ff. Si certum petatur,* & ita
in hac materia firmant Philipp. Prob. *ad Monach.
in cap. 1. num. 4. de Regular.* Soccin. & alij complu-
res, quos citat Sanchez *ſuper Decalogo lib 6. cap. 3.
num. 14. & 18.* Ideoque in Bulla declaratoria Con-
ſtitutionis Sixti V. contra illegitimos, quæ incipit,
Ad Romanum. §. 13. in 2. declarat. in Bullar. *tom. 2.
pag. 604.* ſic legitur (Sed cum eadem ratio vigeat
in tacita profeſſione emittenda, quæ militat in
expreſſa, ſtatuimus, quod in quibuſvis Ordinibus,
& Religionibus neque etiam tacita profeſſio quo
rumque Religioſorum induci poſſit, nec in-
ducta intelligatur, niſi in receptione Conſtitu-
tionis forma ſervata fuerit) Et eadem ratione de-
creta Clementis VIII. quæ irritant profeſſionem
emiſſam in conventu non deſignato ad recipien-
dos Novitios, impediunt etiam profeſſionem ta-
citam, ut fusè probavi in cap. *Perlatum, num. 23.
& ſeqq.* ſupra de ijs quæ vi, metuſve cauſ. ubi etiam
poſui alia exempla his ſimilia. Et eo magis, quia
hæc ſolemnitas cinguli inducta eſt ex ſtatutis Or-
54 dinis à Sede Apoſtolica confirmatis ſuper quibus
ſolum Generale Capitulum poteſt diſpenſare, ut
expreſsè legitur in Bulla Pauli V. confirmatoria
ordinationum ipſius Religionis.
55 Quibus accedit quod hoc caſu videtur defuiſſe
conſenſus tum Religionis, qui ſecundum omnes
neceſſariò exigitur ad inducendam tacitam pro-
feſſionem, Card. in cap. *Porrectum in fin. de regul.*
Abb. in cap. *Vidua, num. 5. eod tit* Sylveſt. *in verb. Re-
ligio, 5. qu. 19. in princ.* Tabien. *in verb. Novitius, qu. 5.
nu. 6.* Navarr. *comm. 4. de regul. nu 73. & 74.* cum
Religio integro ſexennio noluerit dictum Equi-
tem uti profeſſum agnoſcere, nec in albo pro-
feſſorum deſcribere: tum etiam ipſius Equitis, qui
tamquam miles præſumitur ignoraſſe diſpoſitionē
juris inducentis tacitam profeſſionem ex ſuſcep-
56 tione habitus, & actibus profeſſorum: & hæc ta-
cita præſumptio ſufficit ad excludendam tacitam
profeſſionem, ut noviſſime firmavit Rota *in Vlixbo-
nen. Profeſſionis 10. Decembris 1646. verſ. Nulla adeſt
ratificatio, in fine* coram Arguelles his verbis Ex ge-
ſtatione habitus, & actibus ſolis profeſſis conve-
nientibus non inducitur profeſſio, niſi ſcit per hoc
tacitam profeſſionem facere, quia miles in igno-
rantia juris comparatur mulieri.
57 Sed his minime obſtantibus dicendum eſt cin-
gulum nullatenus eſſe de ſubſtantia profeſſionis
militaris, ſive ſpectemus ius commune, ſive ſta-
tuta, vel ordinationes Religiones Hieroſolymita-
58 næ. Nam quod attinet ad jus commune, in Tem-
plarijs, Hoſpitalarijs, & Hieroſolymitanis, quo-
rum ſæpe in jure fit mentio, ut in cap. *Canonica, in-
fra de ſent. excomm.* & plane notatur in cap. 1. *in gloſ.
in verb. Perſolvant, de verbor. ſignificat. lib. 6.* Nul-
libi cautum reperitur, ut ornari debeant cingulo
militiæ; & quod non eſt Sanctorum Patrum de-
creto ſancitum, ſuperſtitioſis non eſt adinventio-
nibus præſumendum, cap. *Conſuluiſti, 2. qu. 5.* cap.
*Inter corporalia poſt med. verſ. Vnde ſi circa de translat.
Epiſcop.*
Iura autem, & argumenta ſupra in contrarium
adducta à *num. 4* non procedunt in milite regu-
lari, ſed in milite ſæculari, qui præcingitur enſe, &
calcaribus. Et hanc differentiam agnovit Pontifi-
59 cale Romanum; nam in Rubrica de Benedictio-
ne novi militis, quæ eſt penult. *lib. 1.* Poſuit hanc
ſolemnitatem cinguli, & calcarium; cujus tamen
non me minit in ſequenti Rubrica de creatione
militis Regularis, ut dictum eſt ſupra *num. 7.* & 22.
Quinimo cùm in antiquo Pontificali in creatione
militis regularis cautum eſſet ut infra, videlicet
(Tunc imponit ei Crucem, ſive Spatham, aut aliud
ſignum, ſive habitum illum, quo milites illius Or-
dinis, quem intendit profiteri, uti conſueverunt.)
Poſtea in Pontificali emendato iuſſu Clem. VIII.
hæc ſpathæ, ſeu cinguli impoſitio tanquam cære-
monia omnino accidentalis, & extrinſeca ad or-
natum pertinens meritò fuit prætermiſſa, ut atte-
ſtatur Gaſpar Servantius Sanctiſſimus D.N. Cære-
moniarum Magiſter in hæc verba. *Io infra ſcritto
faccio fede, che ſe bene avanti la reforma del Ponti-
ficale antico facta à tempo della ſan. mem. di Cle-
mente Ottavo era uſanza nel dare l'habito a Cava-
lieri regolari, ò di Malta, ò di ſan Giacomo, ò di ſan
Giorgio, ò altri ſimili avanti di ricevere la loro pro-
feſſione, quando ſi faceva in mano del Papa, ò dal-
tro Delegato Apoſtolico. di crearli Cavalieri con le
ceremonie di ſpada, e ſproni regiſtrata nel medeſimo*

Pontificale alla rubrica penult. del. lib. primo perche coſi preſcrivevala Rubrica ultima de creatione militis Regularis, *all'iſteſſo lib. primo E coſi in conformita ſi trova notato nel libro de giuramenti, del quale ſi ſervivano i Maſtri delle Ceremonie di quel tempo, quanto ne i loro Diarij, che ſono appreſſo di me: nondimeno doppo la riforma predetta, perche nel nuovo Pontificale fù in ſpecie riformata la rubrica* de creatione militis Regularis, *& fu riſtretto l' atto alla ſola impoſitione dell' habito, e ricevimento di profeſſione. e fù levata la ceremonia ſudetta di creare li Cavalieri con ſproni, e ſpada: perciò nel libro de, giuramenti, che hanno uſato da quel tempo in quà i Maſtri delle Ceremonie, e nelli Diarij da loro tenuti, che ſi trovano appreſſo di me, è notato la formola di queſt atto, e l'atto medeſimo ſenza queſta Ceremonia. Et in queſta conformità ſono ſtato inſtrutto dalla buon. mem. del Sig. Paulo Alaleona mio Zio, che fù Maſtro delle Ceremonie ne Potnificati di Clem. VIII Leone XI. Paolo V. Gregorio XV. & Vrbano VIII. e coſi hò doppo pratticato più volte, &c. Io Gaſparo Servantio Maſtro delle Ceremonie di Noſtro Sig. aſſermo quanto di ſopra mano propria.*

60 Ratio autem differentiæ inter militem ſæcularem, & regularem ea reddi poteſt, quia cum miles ſæcularis nullam emittat profeſſionem, neceſſe eſt, ut dignitas militaris illi conferatur ab habente authoritatem per aliquod ſignum ſenſibile; & ſic per traditionem cinguli, & calcarium, ut notant omnes in l. *penult. ff. Ex quibus cauſ. major.* Nam ut inquit S. Thomas *in 4. ſent. diſtinct. 4 art. 2. ad 2.* cùm qualibet poteſtate exterius datur aliquod viſibile ſignum illius poteſtatis, ſicut Regi datur corona, & ſceptrum; & Pontifici mitra, & baculus, & annulus. At vero cùm miles Regularis ſolemnem emittat profeſſionem à militibus illius Ordinis emitti conſuetam, & per hujuſmodi profeſſionem cum impoſitione habitus creetur miles Regularis, ut in Pontificali meritò ornatus cinguli, ſeu aliud ſenſibile ſignum ad creandum militem Regularem non exigitur.

61 Quin etiam ulterius cogitanti verius videtur nec in milite ſæculari de jure ornatum cinguli eſſe ſubſtantialem, quod conſtat ex l. *Filius familias, ff. de milit. teſtam* ubi dicitur. Filius familias equeſtri militia exornatus, in Comitatu Principis retentus, cingi confeſtim juſſus eſt: & ſic primò fuit creatus miles, & tertio loco cingulo militari præcinctus: & ideo gloſ. *in ver. Confeſtim*, ex eo textu deducit regulam, quam multis ſimilibus exornat videlicet ſtatim, ſeu proximè cingendus habetur pro cincto; & Bart. in ſumma illius textus ſimiliter notat haberi pro facto quod de proximo eſt faciendum, & Lucas de penna in l. *His quidem, nu. 5. C Qui militar. poſſ. lib. 12* ex eadem lege notat militem paratum accingi, haberi pro accincto: & ita intelligunt verbum, *confeſtim*, cum aliquo temporis intervallo, ut l. 2. §. *Confeſtim, ff. ad Tertullian.* Ergo cingulum non poteſt cenſeri de forma ſubſtantiali gradus militaris, quia tametſi
62 ſubſtantialia actus quandoque poſſint permitti, ſecundum ea, quæ dicta ſunt ſupra *num. 41.* tamen ſolemnitas, quæ poteſt ſubſequi, numquam dicitur de ſubſtantia, vel forma, Bald. in l. *Vniverſa, n. 2. verſ. Quandoque lex, C. de precib. Imper. offer.* Felin. in cap. *Cum dilecta. num. 6. verſ. Sextum*, ibi, *quando verò ſolemnitas, de reſcrip.* & latius in cap. *Quoniam, in princip.* Vt lit. non conteſt. & ratio eſt evidens, quia implicat contractionem, ut actus ſit prius in actu productus, & poſt a recipiat eſſe à forma, quæ dat eſſe rei l. *Iulianus, §. Si quis, ff. ad exhiben.* quia ſic eſſet, & non eſſet, quod eſt impoſſibile, l. *Vbi repugnantia, ff. de regul. iur.*
63 Itaque ornatus cinguli in milite ſæculari non requiritur niſi quoad hoc, ut tamquam miles perfectus gaudeat priviligijs militaribus: & ita loquitur text. in d. l. *Filius familias, ff. de milit teſtam.* & notat Accurſ. in l. *penult. ff. Ex quibus cauſ. maior.* dicens ad hoc ſex neceſſaria eſſe, & quarto loco commemorat ut enſe cingatur; & tradit poſt alios Ripa in l. *Centurio, n. 9. verſ. Prima quia, ff. de vulg.* & ita etiam intelligi debet *ſtatutum 31. de recep. fratr.* quod non matriculari pro fratribus non ha-
64 beantur, ideſt privilegij non fruantur. Et ideo requiſita gloſæ in d. l. *penult.* appellat Cæremonias Pariſ. de Put. ſupracitatus *num. 6.* nec hodie ſunt prorſus in uſu, teſte Afflict. *Ad Conſtit. Neapol. lib. 1. de illicit. port. armor. num. 29.* ubi in ſpecie aſſerit hanc ſolemnitatem cinguli tamquam inutilem, & accidentalem, unam cum alijs eſſe ſublatam, & ſufficere ut miles vacet militiæ ad hoc ut gaudeat militum privilegijs. Idemque affirmant in d. l. *Centurio*, Alex. *num. 23.* & Ripa *d. num. 9.* Ideoque ut adnotavit Franciſc. Mennen. *de equeſtr ſeu milit. Ordin. Symbol. in cap. de forma veteri, & nova creandi Equites, fol. 4. verſ. Hic cingulo*, cum priſco more in creatione militis ſolemnitas cinguli adhiberetur; ideò retenta eadem forma loquendi
65 dicitur etiam hodie decorari cingulo qui miles creatur, etiamſi ea ſolemnitas non ſervetur. Quo factum eſt, ut cingulum translative accipiatur pro inſignijs cujus libet dignitatis, etiamſi enſis non applicetur, ut obſervat Petr. Gregor. Theolosan. *in ſyntagm. iuris univerſ. cap. 30 num. 13.* & patet ex cap. *Ex antiquis, in princ. 54. diſtinct.* ubi Clericus
66 dicitur cæleſtis militiæ cingulo præcingi. & tamen Clericus nec enſe accingitur, nec calcaribus, cap.
67 *Quicumque, il ſecondo, 23. q. 8.* Et multoties in jure cingulum pro dignitate ipſa uſurpatur, ut l. 2. *C. de metatis, & epidemicis eod. lib.* & l. *fin. C. de Præpoſit. ſacr. Cubicul. d. lib. 12.* & not. in Authen. *Iusiurandum quod præſtatur ab his*, quæ exponit
68 verbum *cinguli*, id eſt dignitatis.

Nec applicatur ſimile de milite cæliſtis militiæ, quia in collatione Ordinum materia, & forma ſunt de neceſſitate ſacramenti ex inſtitutione Chriſti, ut dixi in cap. *Cum contingat, nu. 3, de ætate, & qualit.* Præterquamquod degradatio Clerici fit etiam per ablationem ornamentorum, quæ ad ſubſtantiam Ordinis non pertinent, ut in d. c. *Degradatio*, ibi, *veſtimento, ſeu ornamento, de pœn. lib. 6.* & ex his patet etiam ſolutio ad objecta.

69 Sed quidquid ſit in milite ſæculari, certè in milite regulari, de quo nunc agimus, in jure de hac ceremonia cinguli, ut prædixi *nu. 58.* nil cautum repetitur; & in univerſis Ordinibus regularibus ſubſtintia progeſſionis conſtitit in tribus votis ſolemnibus Obedientiæ, Paupertatis, & Caſtitatis, cap. *Cum ad monaſterium, §. Nec æſtimet*, juncta gloſ. *ult.* & cap. *Monachi. de ſtatu Monachor.* Clemen. 1. *de Religioſ. domib.* Concil. Trident. *cap. 1. ſeſſ. 25. de Regul. ar.* Navarr. *conſ 12. eodem tit.* Ro-
70 ta *deciſ. 216. nu. 3. p. 2. diverſ.* Habitus verò ſuſceptio quamvis fiat ſimul, & contemporaneè cum actu profeſſionis, & per manus ejus qui ad Religionem acceptat, nihilominus quia accidentalis, & extrinſeca eſt profeſſioni, non eſt de ſubſtantia monachatus; imò valet profeſſio ſine ſuſceptione habitus Religionis, ut eſt caſus in cap. *Porrectum*, & ibi Io. Andr. Butr. Cardin. & omnes *ſupra, de Regular.* & in cap. *Quia ingredientibus, de teſtam.* ubi Abbatiſſa declaratur profeſſa, quæ tamen nunquam induit habitum monialium.

Nec refragatur, quin potius favet Pontificale Romanum ſupracitatum *nu. 12.* nam verba illa, *in primis imponit ei habitum, deinde recipit profeſſionem*, apertè oſtendunt habitum eſſe qui præambulum ad profeſſionem: è converſo autem in hac ipſa Religione ex ſtatuto ſecundo de receptione Fratrum miles primùm emittit profeſſionem, deinde recipit pallium cum Cruce, qui eſt habitus profeſſorum; & ita obſervatum fuit in noſtro Equite qui prius emiſit tria vota ſubſtantialia, & poſtea habitum regularem ſuſcepit, ut in inſtrumento ſuæ profeſſionis; & conſequenter habitus ad ſubſtantiam profeſſionis pertinere non poteſt, ut patet ex dictis ſupra *num. 38. & 62.*
71 Ergo idem dicendum de cingulo, nam, aut volumus militiæ cingulum contineri appellatione habitus juxta textum in l. *Veſtis, ff. de aur. & argent. legat.* & ſanè ſi habitus non eſt de ſubſtantia, utique nec cingulum. Aut volumus cingulum eſſe quid diverſum ab habitu (quod verius videtur, ut patet ex ſtatuto ſecundo de recept. fratum) & tunc longè minus poteſt cenſeri ſubſtantiale, cùm ſit ceremonia magis remota, & extrinſeca, quàm habitus regularis. Ideoque ex ſtatuto ſecundo de recept. fratrum ornatus cinguli præcedere debet habitus ſuſceptionem: & ita inter alias accidentales ceremonias profeſſionis militaris in hac ipſa Religione Hieroſolymitana recenſetur ab Antonio Poſſevino, quem refert Franciſc. Menna in libello, cui titulus, *Militarium Ordinum origines,*
72 *fol. 33.* & in antiquo Pontificali Romano impoſitio ſpathæ, ſeu cinguli non præſcribebatur præcisè, ſed alternativè, ut patet ex illis verbis. *Tunc imponit ei Crucem, ſive ſpatham, aut aliud ſignum, ſive habitum, &c.* quod evidenter oſtendit hanc ceremoniam ſemper fuiſſe accidentalem, quia alternativa diſpoſitio non dicitur præcisè alterum continere. §. *Huic autem, Iuſtin. de action.* Decius in cap. *Inter cæteras, in 2 notab de reſcript.* & ſicut habitus non eſt ſubſtantialis, ut oſtenſum eſt ſupra *num. 70.* ita nec ſpatha, cùm omnia ponantur ſub eadem oratione, & verborum ſtructura; ideoque æqualis debeat eſſe determinatio, l. *Iam hoc jure, §. Sed ſi*, & ibi Bart. *nu. 1. ff. de vulgar. & pupillar.* cum ſimul. Hæc de jure communi.

73 Quod autem ſpectat ad ſtatuta hujus Religionis ſimiliter certum eſt eſſentiam profeſſionis conſiſtere in tribus votis ſubſtantialibus, ut ſatis liquet ex ſtatuto ſecundo de regula: & quamvis tres ſint gradus in ea profitentium, de quibus in prællег. *ſtatut. 2. de recep. fratrum*, omnes tamen unica forma profeſſionem emittunt, ut ſtatuto primo de regul.

74 Tota igitur difficultas reſtringitur ad intellectũ dicti ſtatuti ſecundi de recep. fratrum, in quo ſcribentes pro Equite potiſſimum ſe fundant, ut cingulum ſit de ſubſtantia profeſſionis, tum ponderando verba, *è neceſſario*, tum ponderando illud prius, & poſterius, *prima che pigli l'habito*, ex quibus contendunt formam ſubſtantialem fuiſſe inductam, ut in argumentis contrarijs ſupra à *n. 25.*

Sed pro ſolutione obſervandam eſt hanc rubricam, quod verba neceſſitativa, & ordo datus per prius, & poſterius inducant formam annullativam actus in contrarium geſti, recipere quatuor notabiles limitationes, quæ caſui noſtro apertiſſime accommodantur.

Limitatur enim primò, ut non procedat quando eadem, vel alia jura dicunt actum valere: ut poſt Tancredum declarat Io. Andr. in cap. *Ad Apoſtolicem, nu. 3. in verb. Obſtinet. de regular.* cum quo tranſeunt communiter DD. ut ibi atteſtatur Abb.
75 *nu. 11.* Hoc autem caſu profeſſionem ex omiſſione cinguli non eſſe nullam ſatis conſtat ex *ſtat. 24. de recep. fratrum*, quo cautum eſt, ut infra, videlicet: *Chi ſarà ricevuto contro la forma degli ſtatuti, ſe ſara Cavaliero, ſia ridotto a fra ſervente; ſe ſara fra Capellano a frate d'obedienza, e ſe ſarà fra ſervente darme, ſi riduca a fra ſervente offitio, e ſia inhabile ad ogni amminiſtratione di Commende, e beni dell'Ordine noſtro.* Pœna enim hæc ſpecialis utique tollit aliam pœnam annullativam actus,
76 Bald. in l. *Non dubium, nu. 28. C. de legib.* Cardin. *in Clem. 1. n. 2 de reſcrip* quod proculdubio locum habet hoc caſu, in quo pœna ſpecialis non ſe compatitur cum pæna nullitatus, ut ibi per Bald. nam ſi profeſſus in gradu militis non ſervata forma ſtatutorum deijcitur non à Religione ſed ad gradum inferiorem, & redditur inhabilis ad Cõmendas, utique neceſſariò ſupponitur validè profeſſus; alioquin inepta eſſet inhabilitatio ad Commendas, quæ non dantur niſi militibus profeſſis: nec talis poſſe cogi quacumque auctoritate ad permanendum in Religione in gradu inferiori, quia conſenſus liber eſt de intrinſeca ratione voti, ut dixi in cap. *Tua littera, n. 50. de Cleric. per ſalt. promot.*

77 Nec refert quod hujuſmodi ſtatutum fuerit caſſatum, & abrogatum ab ultimis duobus Capitulis Generalibus anno 1612. & 1631. ut in ordinatione 8. de recep. fratr. Quoniam abrogatio, & correctio facta fuit quoad pœnam dejectionis ad gradum inferiorem, ſed illius mens, quoad validitatem receptionis non fuit correcta: & adhuc durat, arg. l. *Eas, ff. de cap. diminut.* & notat Jo. Andr. & Gemin. in cap. 1. §. *Illum autem, in fine de reſtitut. ſpoliat lib. 6.* nam ſi ante annum 1612. quo prædicta ordinatio edita fuit, verba illa, *è neceſſario*, non importabant formam annullativam actus; & profeſſio contra formam ſtatutorum non erat irrita: utique nec hodie irrita erit, cùm nullum ſtatutum novum reperiatur, quod hanc nullitatem induxerit, ad gloſ. in cap. *Conſtitutionem, in verb. Pro rogamus, in fin., de reg lib. 6.*

78 Præterea in ſtatuto primo de receptione fratrum ubi præſcribitur forma recipiendi novitios ad profeſſionem, ut patet ex rubrica, quæ inſcribitur, *Come devono eſſere ricevuti li fratelli della Religione Geroſolymitana alla profeſſione*; nec verbum quidem reperitur de ornatu cinguli. Imo in ſtatuto ſecundo de regula, ubi fit ſpecialis mentio de gradu militari, ſubſtantialia regulæ dicuntur conſiſtere in tribus votis Obedientiæ, Caſtitatis, & Paupertatis: ſed de cingulo agitur tantummodo in ſtatuto ſecundo de recep. fratrum, ubi tractatur de diviſione graduum, ut conſtat ex illius rubrica, *Della diviſione de gradi de fratelli dell' Ordine*
79 *noſtro.* Quod eſt argumentum evidens hanc ceremoniam cinguli ad ſubſtantiam profeſſionis non perti-

pertinere, ſed ad ornatum, & diſtinctionem graduum dumtaxat; alioquin de illa agendum fuiſſet in ſtatuto præcedenti, qui eſt locus, ubi ſubſtantilia profeſſionis præſcirbuntur, arg. *in* 1. *Conſtitut. Codicis*, §. *Quibus*, ibi, & congruis titulis ſubdere: ex eo enim, quod aliqua materia ponitur ſub aliquo rubro, judicatur eſſe illius naturæ, cujus eſt rubrum, gloſ. in cap. 1. *in verb. Conſervatores in princip*, & in cap. *Si ſuper gratia*, *in verb. principalis*, *verſ. Sed executor*, *de offic. delegat. lib.* 6. Everard. *in loco à rubro nu.* 4. *verſ. Tertio*: & ſic verba illa, *è neceſſario*, ſunt intelligenda de illa neceſſitate, quæ requiritur ad diſtinguendum gradum militarem à gradibus Capellanorum, & ſervientium non autem de neceſſitate requiſita ad valorum profeſſionis.

80 Limitatur ſecundò: ſupraſcripta theorica, ut locum non habeat in profeſſione, in qua propter gravitatem materiæ ſpeciale eſt, ut lex, vel ſtatutum non cenſeatur tradere formam ſubſtantialem, niſi adjiciat decretum irritans, Abb. in cap. *Porrectum nu.* 13. *de regular.* Sylveſt. *in verb*, *Religio.* 3. *qu* 1. *&* 18. *in fin.* Tabiena *in eodem verb. qu.* 11. *n.* 12. Azor. *inſtit. moral. p.* 1. *lib* 12. *cap.* 5. *qu.* 7. *in fin.* Sanchez
81 alios referens *ſuper decalog. lib.* 3. *cap.* 3. *nu.* 4. Quod procedit etiamſi datus ſit ordo per prius, & poſterius, ut in terminis eſt textus in cap *Ad Apoſtolicam*, *de regular.* ubi refertur antiquum præceptum negativum ne Monachus fiat ante unius anni probationem; & ita eſt ibi prius, & poſterius; & tamen profeſſio facta in ordinibus non Mendicantium infra annum probationis valida eſt: quia, ut ibi dicitur, multa fieri prohibentur, quæ facta tenent: licèt ſecus ſit poſt Concilium Tridentinum, quia *cap.* 15. *ſeſſ.* 25. *de regul.* habet clauſulam decreti irritantis. Ad idem textus in cap. *Si vir*, *& uxor.* 27. *qu.* 1. ubi præcipitur, ut ſi vir, & uxor pro
82 ſola religioſa vita divertere inter ſe conſenſerint, nullatenus ſine Epiſcopi conſenſu, hoc eſt licentia, id fiat: & ſic eſt etiam ibi prius, & Poſterius, cùm Epiſcopi licentia debent ingreſſum Religionis præcedere, & nihilominus ſi conjuges profiteantur hujuſmodi licentia non præmiſſa, tenet profeſſio, ut ibi firmat gloſ. *in verb. Conſenſu*, Archid. *num.* 2. Bellam. & Turrecrem *num.* 1. & tamen textus utitur dictione illa, *nullatenus*, quæ importat nullitatem actus ipſo jure, ut in Auth. *Si qua mulier*, juncta gloſ. *in verſ. Nullatenus*, *C Ad Senatus conſult.* Velleian. Clem. *ultim. cum gloſ. in verb. Nullatenus*, *de ſequeſtr. poſſeſſ.* & in Clem. 1. ubi gloſ. *in eod. verb de ætat. & qualit* Cardin in cap. *Super litteris num.* 5. *in fin.* & ibi etiam Andreas Siculus, *nu.* 82. *verſ. Vim*
83 *etiam*, *de reſcript.* & habet vim decreti irritantis, Felin. in cap. *Ex litteris*, *num.* 7. *in* 5. *caſu*, *de conſtitut.* Rota *deciſ.* 24. *num.* 4. *par.* 2. *diverſ.* Rurſus ad idem eſt Concilium Tridentinum in *cap* 17. *ſeſſ.* 25.
84 *de regular.* ubi ſtatuitur per prius, & poſterius, ut puella profeſſionem non emittat, antequam Epiſcopus exploraverit ejus voluntatem; & tamen profeſſio facta non præmiſſa hujuſmodi exploratione valida eſt, ut per Menoch. *conſ.* 396. *num. ult.*
85 *vol.* 4. & alias cenſuit Sacra Congregatio ejuſdem Concilii interpres. Item quamvis in aliquibus Religionibus adſint ſtatuta, ut nullus admittatur ad profeſſionem, qui ſaltem decimum octavum ætatis ſuæ annum non attigerit, vel vigeſimum non expleverit, ut Ordinibus Minimorum, & Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum: tamen ſi quis ſtatim profiteatur in prædictis Religionibus anno decimoſexto expleto; profeſſio ex hoc capite non eſt invalida, ut tenent complures ex modernis, arg. d. cap. *Ad Apoſtolicam*, *de regular.* & ſimiliter declaravit Sacra Congregatio Concilii.

86 Limitatur tertiò, Doctrina Baldi, quod præpoſteratio ordinis vitiet actum, ut procedat tantùm in formalibus, & in his, quæ ſunt de ſubſtantia, ut cap. *Cum dilecta*, *de reſcript.* l. *Prolatam*, & ibi Bart. *num* 4. *C. de ſentent.* l. *Vt debitum*, *C. de hereditat. act.* l. 2. §. *Si prius*, *ff. de vulgar. & pupillar.* Paul. de Caſtro *conſ.* 321. *Viſis actis num.* 3. *verſ. Nam præpoſteratio, in his, quæ ſunt de ſubſtantia*, *vitiat. lib.* 1. Marant *in præm. prax. num.* 5. exemplum in cap. *Quia propter*, *ſupra de elect.* Primò enim eligendi ſunt ſcrutatores, qui deinde ſcrutari debent vota ſingulorum, mox vota in communi ſunt publicanda, tandem ſequi debet communis electio; & hi actus omnes ſunt ſubſtantiales: unde ſi fiat præpoſteratio, electio non tenet, ut ibi firmant gloſ. *in verb. Sanior*, Hoſt. n. 44. *verſ. Decimum octavum*, Abb. *num.* 16. *eod verſ. & nullus diſcrepat.* At verò in alijs actibus, qui ex ſui natura ſubſtantiales non ſunt, ut de ornatu cinguli probatum eſt ſupra, præpoſteratio non vitiat, quia ſi totalis illorum omiſſio actu non obeſt, longè minus præpoſteratio, ut bene per Paul de Caſtr. *conſ.* 232. *In cauſa, quæ perditur*, *col.* 1 *poſt. medium*, *verſ. Non obſtat prædictus*, *& col.* 2. *lib.* 1.

87 Limitatur deinceps theorica ſupraſcripta, ut non procedat quando ſtatuentes, ubi volunt actũ eſſe irritum, ex ſtylo apponunt decretum irritans: tunc enim non intelligitur data forma ubi hoc de-
88 cretum non reperitur, etiamſi verba ex ſui natura ſint apta formam inducere, quia ſtylus hujuſmodi maximè eſt attendendus ad intelligentiam ſtatutorum. Alex. *conſ.* 116. *num.* 7 *lib.* 6. latè Felin. in cap. 2. *col.* 1. *de fide inſtr.* extat hac de re inſigne exemplum in Conſtitutione Gregorii XV. de Romani Pontificis electione; nam in *Matura ita-*
89 *que*, ſtatuitur electionem fieri aliter non poſſe quam in conclavi, & eo clauſo, ac poſt celebratum prima die Sacroſanctum Miſſæ ſolitum ſacrificium, & ſic non modo eſt ibi datus ordo per prius, & poſterius; ſed etiam nec illa verba fieri aliter non poſſe, quæ ex ſui natura formam ſubſtantialem inducunt, ut tradit Felin. in dicto cap. *Cum dilecta num*, 6. *verſ. Septimum ſignum*, ubi in diſpoſitione dicitur aliter fieri non poſſit, ibi eſt data forma, *de reſcript.* Decius *conſ.* 528. *num.* 11 Pariſ. *conſ.* 19. *n.* 20. *lib.* 2. & tamen quia forma ſubſtantialis perſtringitur cum decreto irritante infra in §. *Quod ſi electio*, ubi de *Miſſa* nulla fit mentio: certum eſt Miſſæ ſacrificium ad formam electionis non pertinere. Hoc autem caſu ibi ſtatuentes voluerunt
90 actum eſſe nullum, explicitè appoſuerunt decretum irritum, ut conſtat ex *ſtatuto* 22. *&* 57. *de prohibit. & pœn. & ex ſtatut.* 5. 6. 7 11. 12. *&* 14. *de contract. & alien. & ex ſtatut.* 19. *&* 70. *dec. omnium. ætat. &* in materia profeſſionis ex *ſtatuto* 8. *de receptiom. fratr.* ubi prohibetur diſpenſatio cum deſcendentibus à Iudæis, Saracenis, & Mahometanis in receptione ad habitum, & profeſſionem, & apponitur clauſula decreti. Item ex ordinatione 8. eod. tit. ubi ſtatuitur, ut omnes teneantur annum novitiatus peragere in conventu, ibique habitum ſuſcipere, & profeſſionem emittere; & ſimiliter adjicitur

adjicitur decretum irritans: unde ſi in aliis caſibus voluiſſent, profeſſionem eſſe irritam, eodem modo id expreſſiſſent, quod cùm non fecerint in *d. ſtatuto* 2. *de reception. fratrum*; ſed ſimpliciter dixerint; *è neceſſario*, *che ſia ornato del cingolo della militia*: utique cenſentur noluiſſe, cap *Inter corporalia*, *poſt medium*, *verſ. Vnde ſi circa*, *ſupra*
91 *de translat. Epiſcop.* cum ſimilibus. Quinimo quod magis eſt, ex ſtylo ſtatutorum hujus Ordinis verba, *è neceſſario*, ſine decreto irritanti, non inducere nullitatem actus, conſtat manifeſtè ex *ſtatuto* 17. *de recept. fratr.* ubi ſic legitur. *E neceſſario*, *che ſi proui autenticamente eſſer nato di Padri tali*, *che di nome*, *è darmi ſiano nobli*: & tamen quia tranſgreſſio hujus ſtatuti nunc temporis non vitiabat profeſſionem, fuit facta ordinatio prima eod. tit. in qua explicitè appoſitum fuit decretum irritans, da quo dubitari non poteſt, quin referatur ad probationes nobilitatis, cùm ſit poſitum immediatè poſt, illa verba, *Factis*, *& exhibitis probationibus nobilitatis*, *& legitimitatis reſpectivè bonis*, *& validis*. Et clauſula decreti in fine poſita referri debeat ad omnia præcedentia, ut firmavit Rato in Toletana profeſſionis coram bon. mem. Card. Pamphilio ſeniore apud Garziam *de bene-*
92 *ficiis*, *par.* 5. *cap.* 2. *nu.* 330. *poſt medium*, *verſ*, *Præſertim ſtante decreto*: & præcipue ad proxima. Si idem cum eodem, *in fin.* & ibi gloſ. *ultim. ff. de Iuriſdict omn. judic.*

Ex quibus ſatis, ſuperque conſtat ornatum cinguli ex præſcripto dicti Statuti ſecundi de recept. fratr. non eſſe de ſubſtantia profeſſionis.

93 Nec relevat objectum, quod Cardinalis Delegatus cum clauſula, *ſervatis ſervandis*, nulliter proceſſerit non præmiſſa cinguli ſolemnitate, ex gloſſa, & aliis ſupracitatis, *num.* 42. Nam reſpondetur primò clauſulam ſervatis ſervandis non referri niſi ab ſubſtantia, Menoch. *conſ.* 180. *nu.* 13. Conrad. *in prax. de ſponſal. lib.* 7. *cap.* 7. *num.* 17. ubi quod ſi
94 Papa committat diſpenſationem ſervatis ſervandis, omiſſio denunciationum non vitiat, quia non ſunt de ſubſtantia matrimonii: & alia exempla his ſimilia recenſet Caſtro Palao *de legib. penes tract.* 3, *diſput.* 2. *pun.* 9. *num.* 3. *fol.* 182. *par.* 1. *Oper. Moral.* Rurſus cum Breve non ſit directum Car-
95 dinali, ſed ipſimet parti impetranti, non requiritur verificatio judicialis, nec executor efficitur mixtus, ſed merus, ut in *deciſ.* 302. *num.* 17. *part.* 8,
96 *recént.* Præſertim in litteris gratiæ, in quibus clauſulæ aptæ de ſui natura importare executorem mixtum, nihil operatur, niſi adſit clauſula vocatis vocandis. Rota *in Romana Primogenituræ* 29. *Maii.* 1634.

97 Tandem, & fortè melius reſpondetur tunc demum delegatum non ſervata forma mandati nulliter procedere, ſi conditiones, & modificationes adjectæ in commiſſione ſint præter jus, Puta Provideas P. in tali Eccleſia ſi de tali Vico ſit oriundus: & in hoc caſu intelligi debent gloſſ. & DD.
98 in contrarium citati. Secus verò ſi conditiones hujuſmodi de jure in ſint, puta ſi ſit idoneus, vel ſervatis ſervandis: quia tunc non eſt intentio cõmittentis novam formam inducere, ſed tantum admonere, ut ſerventur ea, quæ de jure, vel ſtatuto ſervari debent: quare iis non ſervatis non irritatur actus, qui alias validus eſſet. Ad quod eſt optima gloſ. *in Clemen.* 1. *in verb. Repererint*, *de offic. Delegat.* quæ dicit, clauſulam ſervatis ſervandis, & alias conſimiles non ſonare in conditionem, ſed in monitionem, nec dare novam formam mandato, ſed tantùm inſtruere executorem; quam gloſ. ſequuntur ibi Cardin *q.* 13. Imol. *nu.* 20. *&* 21. Vital. *num.* 36. & concordant Innocent. in c. *Prudentiam*, *num.* 9. *verſ. Et ſi contrarium*, *de off. Delegat.* & in cap. *ultim. de præſumption.* & Archid. in c. *Dudum*, *verſ. In prima gloſ.* 18. *q.* 2.

99 Quod demum ſpectat ad ordinationem primam de recept. fratr. conſtat evidenter in ea nullum fundamentum fieri poſſe pro invaliditate profeſſionis ex omiſſione cinguli, quia tantùm præcipit, ne quis alio quocunque modo, ſeu denominatione admittatur niſi in tribus gradibus militum, Capellanorum, & ſervientium; & quoad hoc opponit decretum irritans. Vnde verba illa, *quocumque modo*, non qualificant niſi modum receptionis extra memoratos gradus, extra quos ordinatio voluit receptionem eſſe nullam, quocumque modo, gradu, vel denominatione fiat. Hoc autem caſu novitius non fuit ad miſſus extra illos tres gradus, ſed fuit receptus in gradu militum, ut patet ex inſtrumento profeſſionis. Nec revelat objectum, quod ordinatio ſe referat ad ſtatutum ſecundum de reception. fratr. in quo primò diſtinguuntur gradas, in quibus fratres ſunt recipiendi, deinde ponitur ſolemnitas cingul: nam reſpondetur hanc relationem fieri tantummodo quoad primam partem ſtatuti de diſtinct. grad. ſed non quoad ſecundam de ſolemnitat. cinguli: quod patet manifeſtè, quia ordinatio non præcipit. ut receptio ad habitum fiat in tribus gradibus juxta *ſtatutum* 2. 29. *&* 30. Sed dicit *nullus recipiatur. niſi in tribus diſtinctis gradibus declaratis in ſtat.* 2. 29. *&* 30. & ſic relationem habet ad ſalam declarationem, & diſtinctionem graduum non autem ad modum receptionis, quia non emanavit ad præſcribendam receptionis ſolemnitatem, ſed ad determinandos gradus, ut patet ex rubrica; itant receptio in aliis gradibus, quam præſcriptis in tribus memoratis ſtatutis quocumque modo fuerit facta, poſſit ſemper ut nulla impugnari, quod ob eam rationem ordinatum fuit, quia cùm fratres Commendatarii prætextu ſervitii nonnumquam reciperent in ſuis Commendis fratres ſub alio gradu, & denominatione, quàm expreſſis in eodem ſtatuto ſecundo, emanarunt prædicta ſtatuta 29. & 30. quibus prohibentur alios fratres recipere in ſuis Commendis, quàm ſub denominatione Capellanorum, & ſervientium. Sed quia ſtatuta hujuſmodi negligebantur, propterea edita fuit prædicta ordinatio cum decreto irritanti, ad hoc ut aliter recepti quocumque tempore poſſent à Religione expelli.

100 Non obſtat fides Vicecancellarii, quoniam regiſtratio non tendit ad finem approbandi, vel reprobandi profeſſionem, ſed ad hoc, ut currat Antianitas. Nec Vicecancellarius negavit deſcribere in album Religionis profeſſionem, de qua agitur, ex eo quod eſſet nulla; ſed quia in ea emittenda non fuit ſervitus mos, & ritus, ſeu ceremonia cinguli; unde non ſequitur; Profeſſio non fuit regiſtrata: Ergo Vicecancellarius declaravit eam fuiſſe invalidam, ſed tantùm ſequitur, ut ſenſerit in ea emittenda non fuiſſe obſervatum ritum à Religione præſcriptum. Præterea quatenus hoc declaraſſet, ejus declaratio fuiſſet erronea, cùm ex iam dictis liqueat profeſſioné ex hoc defectu cinguli

101 guli non eſſe irritam. Demum eſto irrita eſſet,
tamen non ſpectabat ad Vicecancellarium hoc
declarare; quinimo nec ad ſolum Magnum Magi-
ſtrum cum Conventu, quia ex decreto Concilii
Tridentini *cap. 19. ſeſſ. 25. de Regular.* Cauſæ nul-
litatis profeſſionis ſunt deducendæ coram Supe-
riore Regulari, & Ordinario. Et hæc forma ſer-
vanda eſt non tantùm cum profeſſus allegat nulli-
tatem ſuæ profeſſionis, ſed etiam cùm Religio vult
eum ejicere tanquam invalidè profeſſum, ut meo
tempore declaravit S. Congregatio.
102 Conſtat ex prædictis nec jus commune, nec ſta-
tuta Ordinis, nec ordinationes Capitulares ob
cingulum non ſuſceptum, fuiſſe irritam hoc caſu
profeſſionem expreſſam, pro cujus etiam validita-
te in dubio eſt judicandum, l. *Sunt perſonæ, ff. de
Religioſ. & ſumpt. funer*, & tradunt Barbat. *conſ. 59.
num. 12. poſt med. vol. 2.* Navarr. *conſ. 13. nu. 10. de
Regular.* Suarez *tom. 3. de Religion. lib. 1. c. 1. num. 6.*
Sanchez *de matrimonio lib. 7. diſputat. 37. num. 12,
in fin.* Seraphin. *deciſ. 1361. num. 7.* Rota *in Roma-
na Profeſſionis 23. Iunii 1623.* coram Remboldo,
103 Quo verò ad profeſſionem tacitam conſtanter
ſupponendum eſt ex ſententia S. Congregationis
Concilii eam habere locum etiam in Religione
Hieroſolymitana, quicquid contra ſcripſerit Pere-
grin. *conſ. 116. num. 4. & ſeqq. lib. 5.* Nam propoſito
dubio an ſit locus tacitæ profeſſioni inter milites
Religionis Hieroſolymitanæ degentes extra con-
ventum Hoſpitalis Meliten. Reſpondit indiſtinctè
eſſe locum tacitæ profeſſioni, juxta juris diſpoſi-
tionem, & compræhendi *cap. 19. ſeſſ. 25. de Re-
gular.*
104 Non obſcurè autem inducta videtur in caſu præ-
ſenti, quia Eques, ut ipſemet fatetur in poſitioni-
bus, ſuſcepit, ac detulit per aliquot menſes Crucem
albam in pallio, qui in Religione Hieroſolymita-
na eſt habitus patenter diſtinctus ab habitu No-
vitiorum, ut patet in *ſtatut. 1, & 3. de recept. fra-
trum* ex inſtrumento profeſſionis exhibito, & ex
depoſitionibus teſtium. Ex ſuſceptione autem
105 habitus hujuſmodi poſt novitiatum completum
inducitur tacita profeſſio, etiam abſque exercitio
actuum profeſſorum cap. 1. ibi, *vel habitum Reli-
gionis ſuſcipiat, qui dari profitentibus conſuevit,
de Regular lib 6.* & cap. *Conſtitutionem*, ibi *Ta-
citè verò facta per ſuſceptionem habitus, qui profi-
tentibus tantùm datur, eod. tit. & lib.* Quod enim
dicitur, habitus non facit Manachum, ut in cap.
Porrectum, de Regularibus, cum concord. Locum
habet in habitu probationis dumtaxat, non autem
in habitu profeſſionis; qui illicò Monachum fa-
cit, & ſolemnizat votum, ut notat in cap. *Statui-
mus, de Regular. gloſ. 1.* Abb. antiqq. *in verb, Novi-
tios*, Hoſtien. *num 1. in verb. Religionis, & num. 2.
in ver. Conſuevit*, & Butr. *num. 6.* Archidiac. in cap.
Beneficium, num. 1. eod. tit. lib. 6. & meo tempore
ſæpius cenſuit S. Congregatio Concilii, prout etiam
deciſum refert Riceius *deciſ. 206. num. 1.* Nec re-
fert, quod teſtes deponentes in Ordine Hieroſo-
lymitano Crucem albam in pallio eſſe habitum
profeſſorum, & à ſolis profeſſis geſtari ſolitum, im-
mediate ſubjiciant, *ſe bene alle volte alcuno ſi pi-
glia guſto di portarla benche non ſia profeſſo*; quo-
niam hæc verba ſonant potius in abuſum. Nec
106 prædictus Eques cenſeri poteſt Crucem albam
detuliſſe ad voluptatem, ſed potius ut ſe gereret
pro profeſſo, cum eam ſolemniter ſuſceperit in
actus profeſſionis: nam à primordio tituli poſte-
rior formatur eventus, l. *unica. C. de impon. lucr.
deſcript. lib, 10.* & actus in dubio cenſetur factus
in executionem obligationis præcedentis, l. 4. § *Si
ab ignoto, ff. de manumiſſ.* cum ſimul ut plene per
Alex. *conſ. 40. n. 9. lib. 3.* & Menoch. *lib. 3. præſumpt,
49. num. 4.* & ex cauſa neceſſaria potius, quàm vo-
luntaria, ut l. fin. cum ibi not. per Bart. *ff. de alim.
pupill. præſtan.* & per Abb. *conſ. 116. in fin. lib. 2.*
107 Porrò tacitæ profeſſioni eſt locus, etiamſi præceſ-
ſiſſet expreſſa profeſſio nulla, & non obſtante igno-
rantia nullitatis profeſſionis, ut ex ſententia Sacræ
Congregationis Concilii, quam probavit Sanctiſ-
ſimus, & ſequuta eſt Rota *in cauſa Meten. profeſ-
ſionis* coram Carillo, ſcripſi latiſſimè in cap. *Signi-
ficatum, à num 1. uſque ad num 49. de Regul*, quod
locum habet etiam in milite ſancti Ioannis Hie-
roſolymitani, qui ignoravit ſuam profeſſionem
expreſſam de jure fuiſſe irritam, ut probavi in cap.
Ex parte, à num. 4. uſque in fin. eod. tit. adeoque pro-
pterea non ſit habenda ratio deciſionis Vlixbonen.
Profeſſionis ſuperius relatæ *num. 56* quia articu-
lum non examinat, nec prædictarum deciſionum
ullam facit mentionem.
108 Sed præter habitum profeſſorum concurrunt
hoc caſu plures actus ſolis profeſſis convenientes,
ex quibus proculdubio reſultat tacita profeſſio
cap. *Vidua* & ibi omnes *de Regular.*
109 Primus actus eſt, quia ſe nuncupavit fratrem,
prout etiam Religio ipſa eum nominavit in libris
publicis; & ita hujuſmodi actus fuit reciprocus,
tam ex parte profeſſi, quàm ex parte Religionis:
hic autem titulus, & nuncupatio in hac Religione
non convenit niſi profeſſis, cum Novitii non fra-
tres, ſed nobiles appellentur, ut conſtat ex *ſtatu-
to 1. de verb. ſignif.* & deponunt teſtes, & ex hac
denominatione fratris aliàs deducta fuit tacita
profeſſio in præcitata *deciſione 206.* & *in Melevi-
tana Antianitatis* apud Duran. *in impreſſ. dec. 462.
n. 18. in fin.*
Secundus eſt actus, quia vocatus ad inſulam
Melitæ à Magno Magiſtro ſub nomine fratres, &
tãquam contumax inquiſitus, ſupplicavit ſub eadẽ
nuncupatione fratris pro abſolutione, eamque
obtinuit: qui quidem tractatus cum denominatio-
ne ad tacitam profeſſionem inducendam fortior
eſt, quam ſimplex denominatio, argum. l. *Non epi-
ſtolis*, & l. *Non nudis, C de probation.* dixit in c. *Lator.
ſupra, qui filii ſint legitimi.*
101 Tertius actus, quia bis obtinuit licentiam à Su-
periore Regulari comparendi in judicio, quia non
indigent Novitii, cùm non ſint propriè Religioſi,
cap. *Religioſi, §. Quamvis, de ſent. excomm. lib. 6.*
cap. 1 & ibi Gemin. & Franc. *in 1. notab. de Regul.
eod. lib.* & tenent Placha *de delictis cap. 42. in fin.*
Farinac. plures cumulans, *in pract. crimin. tom. 1.
de accuſ. qu. 13. num. 23.* & Thom. Sanchez dicens
neminem contradicere, *ſuper Decalog. lib. 6. cap. 12.
num. 34.* & hic quoque actus, ſicut, & præcedens,
inter profitentem, & Religionem fuit reciprocus.
Vigore autem hujus licentiæ bis comparavit in
judicio, quaſque fecit inſtantias, aſſerens ſe ſolem-
niter profeſſum, & obtinuit, ut ſibi à fratre germa-
no, ſolverentur decem millia ſcutorum, quæ non
erant ei debita non ſecuta profeſſione, ſecundum
ea, quæ ſcripſi in cap. *Statuimus, num. 29. & ſeqq.
ſupra de Regular.* Dantur & alii actus, quos in
lectura omittere conſultius duximus.

Sed

111 Sed objicitur: Profeſſio tacita induci non poteſt
niſi prius annus probationis fuerit completus, ut
eſt tex. in cap. 1. ibi (Niſi eo completo profeſſionẽ
faciat in ſequenti, vel habitum ſuſcipiat qui dari cõ-
fitentibus conſuevit] *de regular. lib 6.* ubi gloſ. *in ver.
Vel ducit*, repete eo completo, & ſepius cenſuit Sa-
cra Congregatio Concilii. Hoc autem caſu quam-
112 vis novitius expleverit in conventu annum proba-
tionis, tamen poſtea diſceſſit cum licentia Magni
Magiſtri ſub conditione ad conventum redeundi
infra biennium ad ſui novitiatus annum peragen
dum, habitum Ordinis ſuſcipiendum, regularemq;
profeſſionem ſervatis ſervandis emittendam ſub
pœna ſuam amittendi antianitatem ipſo facto in-
currenda. Quem quidem annum poſtea nullate-
nus peregit, ſed poſt octo menſes iterum abiit, &
Romæ infra duos menſes profeſſionem emiſit:
113 quia profeſſio ex hoc capite videtur nulla, quia
annus probationis ad validè profitendum exigitur
etiam in Religione Hieroſolymitana ex *ſtatut, 28.
de recept. fratr.* & declaravit S. Congregatio Con-
cilii, licèt olim aliud cenſuiſſet, cum illius ſtabili
menta nondum vidiſſet, & ita etiam deciſum refe-
runt Flamin. Pariſ. *de reſignation, benefic. lib. 1. nu. 120.*
& Stephan. Gratian *diſcept. foren. 163. num. 27.* exce-
114 ptis Bohemis, quibus indultum eſt, ut non tenean-
tur eſſe in probatione niſi per ſex menſes, ut ordi-
nat. 39 *de recept. fratr. in novis*, & 36. *in antiquis*: nec
115 ſufficit ut novitiatus fuerit expletus per annum cõ-
tinuari debet uſque ad profeſſionem, adeo ut ſi
novitius completo anno egrediatur, & iterum re-
deat, profiteri nequeat, ſed denuo teneatur novi-
tiatum inchoare, & proficere, ſecundum opinionẽ
Suarez *de Religion tom. 3. lib 5. cap. 15. à num. 8*, cui
adhærent Barthol. de Vecch. *in praxi de admitten.
novit. diſputat 11. dub. 3.* & Caſtro Palao *tom. 3. tractat.
16. diſput. 12. §. 2. num. 11.* quod clarius videtur pro-
cedere hoc caſu, in quo novitius per uſum memo-
ratæ licentiæ videtur ſe tacitè adſtrinxiſſe ad no-
116 vum annum novitiatus.
Verum huic objectioni reſpondetur in oppoſi-
tum eſſe doctrinam gloſſæ primæ circa finem in c.
Eum qui, de regul. juris lib. 6. ubi ex illa regula, quæ di-
cit eum, qui certus eſt certiorari amplius non o-
portet. Sumit argumentum ad quæſtionem, An is,
qui ingreſſus Religionem in fine anni exivit, ſi ite-
rum eandem Religionem ingrediatur, debeat ha-
bere alium annum, & reſolvit negativè per illam
regulam, niſi conditio perſonæ, vel Religionis mu-
tata eſſet: & ſubdit hoc tenere Bartholomæum
Brixienſem in *quæſtionibus venerabilibus in quæſtione
68.* quæ incipit, *Aliquis intravit monaſterium*; & in
fortioribus terminis Speculat. *in tit. de ſtat. Monach.
§. Qualiter concipiet libellum q. 35. n. 43.* ubi hoc ip-
ſum firmat idem Jo. Andr. *in addit. in ver. Exivit*, &
ſequuntur Lapus *alleg. 47. n. 2. & 3.* S. Anton. *in 3.
par. tit. 16 cap. 3. §. 2.* Sylveſt *in verb. Religio 5. q. 4.* di-
cens hanc ſententiam eſſe indubitatam: quam et-
jam probavit Sacra Congregatio Concilii non me-
deri novitio, quia Religione exivit de licentia Su-
perioris, ut in ſubjecta declaratione.
Dubitatur an is, qui habitu regulari ſuſcepto an-
num integrum manſit in Religione, eoque lapſo
gravi morbo correptus, & propterea profeſſione
nequaquam emiſſa permiſſu Superiorum ad ſæcu-
lum rediit, poſſit inde ad triennium morbo libera-
tus, & ad monaſterium reverſus protinus emittere
profeſſionem, vel potius per alium annum ſtare in
probatione teneatur: *die 27. Februar. 1597.* Sacra
Congregatio cenſuit poſſe ſtatim emittere pro-
feſſionem, non expectato alio probationis anno,
niſi Religionis, aut perſonæ conditio ſit immutata;
idque Superiores Religionis animadvertere dili-
genter debere.
117 Sed etiam in eo, qui exivit ſine licentia: nam
propoſito dubio, An novitia, quæ finito anno pro-
bationis exivit è monaſterio abſque licentia Ordi-
narii iterum reverſa, poſſit ſine nova probatione
ad profeſſionem emittendam admitti. *Die 12. Fe-
bruarii 1598.* Sacra Congregatio cenſuit poſſe, niſi
conditio Religionis, aut perſonæ ſit immutata, id-
que à Superioribus monaſterii diligenter eſſe di-
ſpiciendum,
118 Nec prædictis obeſt licentia obtenta ſub con-
ditione peragendi novitiatum, quia in ea non fuit
appoſita pœna nullitatis profeſſionis, ſed amiſſio-
nis antianitatis, quæ quidem pœna ſpecialis tollit
119 pœnam nullitatis à jure inductam, ut ex Bald. &
Cardin. dixi ſupra *n. 76.* quæ concluſio abſque du-
bio procedit ubi ſpecialis pœna non ſe compatitur
cum nullitate actus, ut ibi dixi: & ita contigit hoc
caſu, quia pœna amiſſionis antianitatis neceſſariò
ſupponit novitium poſſe validè profiteri: quam-
quam enim in hac Religione antianitas curratà
120 die ſoluti Paſſagii. Gregor. XV. *deciſ. 341.* & *deciſ. 499
n. 2.* ea tamen Equites frui nequeunt niſi à die e-
miſſæ profeſſionis, ut fuit dictum *in Melevitana an-
tianitatis 24. Martii 1634.* coram Urgellen. in ejus
impreſſ. *deciſ. 439. n. 2. & 2. verſ. Nec revelat.*
121 Quibus accedit quod Superiores Regulares non
poſſunt arctare novitium, qui annum probationis
explevit, ad alium annum ex integro repetendum
non modo reluctante novitio; id enim per quam
durum eſſet, arg. cap, *Ad Apoſtolicam, de regular.* ſed
etiam ipſo conſentiente, quia obſtat Conciliũ Tri-
dentinũ *c. 16. ſeſſ de regular.* ibi, Finali tempore no-
vitiatus, Superiores, novitios, quos habiles invene-
rint, ad profitendum admittant, aut è monaſterio
eos ejiciant: & in hac ipſa Religione Hieroſolymi-
tana in ordinatione facta anno 1642. decretũ fuit,
ut novitii, qui poſt expletum probationis annũ aſ-
cendunt, teneãtur facere de novo medium annum
novitiatus, cùm tamẽ olim *in ordinatione 37. in novis*
& 34. *in antiquis de recept. fratr.* tenerẽtur anno pro-
bationis peracto infra menſem profiteri ſub pœna
amittendi antianitatem. Quinimo propter decre-
tum Concilii in *dc cap. 16. verſ. Finito*, Superiores
122 Regulares non modo nequeunt arctare novitios
ad novum novitiatus annum, ſed nec poſſunt tem-
pus probationis prorogare ultra annum, niſi ex ju-
ſta cauſa, & ad breve tempus, ut ex ſententia Sacræ
Congregationis adnotavi in c. *Ad Apoſtolicam, à n.
8. uſque ad n. 12. de regul.* Ac præterea quatenus po-
tuiſſet Magnus Magiſter injungere novum annum
probationis, non tamen id potuiſſet ſub pœna nul-
litatis profeſſionis etiam conſentiente novitio, ut
123 clarè deducitur ex ſubjecta declaratione quicquid
contra ſcripſerit Navarr. *conſ. 87. de regular.*
In Congregatione Minimorum extabat ſtatu-
tum, quod originem ducentes à Judæis, vel Sara-
cenis ad Religionem non recipiantur, & ſi qui re-
cipiendi fuerint, quorum progenies ignoratur, ad-
mittantur cum proteſtatione, quod ſi poſtea com-
periatur eos à Judæis, vel Saracenis originem du-
xiſſe, eorum profeſſio ſit nulla. Quæſitum fuit, An
originem trahentes à Judæis admiſſi ad Religio-

nem

nem cum illa proteſtatione ſint legitimè profeſſi, vel ſecus; Sanctiſſimus reſpondit habendos eſſe pro profeſſis, nec ejici debere, cum hactenus nemo fuerit ejectus.

124 Quæ tamen ex abundanti dicta ſint, quia hoc caſu Magnus Magiſter non impoſuit pœnam nullitaris, ſed amiſſionis antianitatis, ut prædixi, & ſi cannus in memorata licentia injunctus non fuit legalis, ideſt à jure, & à Concilio Tridentino requiſitus, ſed magis conventionalis, qui propterea quatenus à Magno Magiſtro injungi potuerit ex conventione ipſa legem accepit, arg. cap. *contractus, de regul. juris lib. 6.*

125 Præterquam quod formula ejuſdem licentiæ eſt pro novitiis abſcedentibus infra annum probationis, nec congruebat prædicto Equiti, quia cùm annum novitiatus jam complevliſſet, impoſſible erat eum obligare ad illum complendum, ut ſonāt verba licentiæ: nam peragere idem eſt quod complere, ſeu perficere, & ad exitum perducere, l. *Qui Procuratorem*, cum gloſ. *in verb. Peragere, ff. de procurator.* l. *Filius, ff. de inoffic. teſt.* l. *Ab accuſatore, §. deſtitiſſe, ff. ad Senatus Conſult. Turpillian.* & l. 2. *ff. de Adulter.* Briſſon. *de verb. ſignif. verb. Peragere, il ſecondo*, Rebuff. *in l. 3. col. 2. verſ. Peragenda, ff. de verb. ſignific.*

De Pœnit. & remiſſ.

Cap. Quæſitum.

SVMMARIVM.

1 Sacerdotes Græci procurantes, vel ſtudioſè negligentes oppreſſionem filiorum ſuorum deponuntur, & ſi eſt publicum, publice puniuntur.

2 Pœnitentia ſolemnis imponitur ſi delictum eſt grave, & ſcandalizans totam urbem.

3 Pœnitentia publica imponitur ſi delictum ſit grave, & publicum, non tamen generans ſcandalum.

Sed contra, num. 4.

Declaratur, num. 5.

4 Pœnitentiæ publicæ finis eſt ſcandalum ſubmovere; & ideo imponitur laico etiam pro levibus delictis, ut vitetur ſcandalum.

6 Negligentia affectata æquiparatur ſcientiæ, ac dolo etiam in foro pœnitentiali.

7 Matrimonium contractum coram Parocho per vim adhibito, qui affectavit non intelligere, validum eſt.

8 Ignorantia eorum affectata eſt, qui potuerunt certiorari, & noluerunt.

9 Irregularitas contrahitur ex lata culpa ad homicidium commiſſa, quantumcumque crimen ſit occultum.

10 Idem ſi culpa ſit levis: ſecus ſi leviſſima.

11 Pœnitentia publica pro delicto publico an Clerico ſit imponenda, & n. ſeq. uſque in fin.

12 Pœnitentia ſolemnis non imponitur Clerico niſi depoſito, & n. 13.

13 Clericus depoſitus ſine ſpe reſtitutionis publicam, vel ſolemnem poteſt agere pœnitentiam.

14 Sed dum habetur ſpes reſtitutionis, nec publicè, neque ſolemniter pœnitebit.

15 De pœnitentiæ publica, & ſolemni idem eſt judicium.

16 Pœnitentia publica an ex ſtylo Sacræ Pœnitentiariæ imponatur Clerico, qui Presbyterum interfecit.

17 Clericus presbytericida eſt irregularis, & perpetuò deponendus, & num. ſeq.

19 Depoſitio eſt ab Altaris miniſterio perpetua remotio.

1 QUÆSITUM. Sacerdotes Græci procurantes, vel ſtudioſè negligentes oppreſſionem filiorum ſuorum deponuntur; & ſi eſt publicum, publicè puniuntur. Hoc dicit, ſecundum Jo. Andr. Butr. Cardin. Anch. & alios communiter. Vel ſic, & melius ut faciat ad titulum, ſecundum Abb & Mar. Socin. Sacerdoti Græco procuranti, vel ſtudioſè negligenti oppreſſionem filiorum non imponitur pœnitentia publica, ſed debet abſtinere ab altaris officio, & aliter in ſecreto agere pœnitentiam: ſed ſi delictum eſt publicum, debet publice agere pœnitentiam. Hoc dicit. Primò quæſtio. Secundò reſponſio ibi, *Huic*.

2 Nota primò ſecundum Abbatem hic in primo notab. argumentum quod pœnitentia publica injungi non debet pro delicto oppreſſionis filiorum: nam ipſi Sacerdotes Græci poſtulabant eam ſibi imponi, ut in litteraq, uaſi de jure non eſſet imponenda. Concludit tamen ipſe Abb. ſub diſtinctione: nam aut delictum eſt grave, & ſcandalizans totam urbem, caſtrum, vel ullam, & tunc laico imponitur pœnitentia publica, & ſolemnis, ut in cap. *In capite quadrageſimæ*, 50. *diſt.* cap. *final. 26. qu. 6.* Aut eſt grave, non tamen generans
3 ſcandalum; & tunc aut eſt occultum, & non imponitur pœnitentia ſolemnis, neque publica, ut d. cap. *In capite.* Aut eſt publicum, ſed non ſcandaloſum; & tunc imponitur pœnitentia publica, ſed non ſolemnis, ut d. cap. *final.* juncto cap. 1. *ſupra eodem.*

4 Tu adverte ad ultimum membrum diſtinctionis Abbatis: nam pœnitentia publica imponitur pro delicto publico etiam ſcandaloſo, quia illius finis eſt ſcandalum ſubmovere, adeut propterea imponatur laico etiam pro delictis levibus, ut vitetur ſcandalum, cap. *Si quis presbyter, de purgat. Canon.* & notat. gloſ. in cap 1. *ſupra eod.* cum qua concordant *ibi* Hoſt. *n. 1.* Jo. Andr. *n. 2.* & communiter Doctores, licet Clerico non imponatur niſi depoſito, & pro delicto gravi, ut dicunt Hoſt. in *ſumma de pœnit. & remiſſ. §. Vtrum, verſ. Publica verò pœnitentia*, & Henric. Boich. *in d. cap 1. nu. 4.* unde ſeu delictum ſit grave, ſeu leve, indiſtinctè ſupponitur ſcandaloſum; & ipſemet Abb. in cap. *De his, num 3. in fin. de accuſat.* dixit pœnitentiam publicam imponi ad ſedandum ſcandalum, per textum in d. cap. *fin. 26. qu. 6.* & idem prius notaverat Archidiaconus in cap. *Confirmandum, in princ. verſ. In gloſ. 50. diſtinct.* Quod etiam dilucidè apparet ex Decreto Concilii Tridentini *c. 8. ſeſſ. 24* in illis verbis (Quando igitur ab aliquo publicè, & in multorum conſpectu crimen commiſſum fuerit, unde alios ſcandalo offenſos, commotoſque fuiſſe non ſit dubitandum, huic condignam pro

modo

modo culpæ pœnitentiam publicè injungi oportet, ut quos exemplo ſuo ad malos mores provocavit, ſuæ emendationis teſtimonio ad rectam revocet vitam) Hæc ibi, facit tex. in cap. *Ego Berengarius, in fin. de conſecrat. diſt. 2.* ibi (Ut Eccleſiæ, quæ prius doluerant de averſo, atque perverſo, poſtea gauderent de reverſo, atque converſo) Adde vix poſſe contingere, ut crimen aliquod ſit grave, & publicum, & nō ſit ſcandaloſum; ad quod eſt textus optimus in cap. *De his verò, 50. diſtinct.* & in Clem. 1. juncta gloſ. *in ver. Scandalum, de of-*
5 *fic. Ordinar.* Sed ſalvando dictum Abbatis ſic poſſet diſtingui: Aut delictum eſt adeo grave, & ſcandaloſum, ut commoveat totam civitatem, & imponitur pœnitentia ſolemnis: aut eſt quidem ſcādaloſum, ſed non ita, ut totam civitatem commoveat, & imponitur pœnitentia publica.

6 Secundò nota ibi, *vel ſtudioſe negligentibus*: affectatam negligentiam æquiparari ſcientiæ, ac dolo etiam in foro pœnitentiali, prout ex hac littera deducit Anton. de Burr. *in 1. notab.* unde dicit lex: Diſſoluta negligentia prope dolum eſt, *l. Fidejuſſori, primo reſp. ff. Mandat.* ad idem cap. *Sæpè, 50 diſt.* Idem diſſoluta negligentia habetur pro conſcientia, l. *Cum lex ff. Aedilit. edicto*, qualis eſt ignorantia Judæorum, qui nolunt intelligere ut benè agant, §. *ult, prima, q. 4.* gloſ. *hic in ver. Negligentibus,*
7 Hoſt. *in princ. & num. 2.* Hinc Sacra Congregatio Concilii aliàs reſpondit validum eſſe matrimoniū contractum coram Parocho etiam invito, & per vim adhibito, quamquam nihil eorum, quæ agebantur vidit, & intellexit, ſi affectavit non intelli-
8 gere. Ut in Parocho, qui obturavit aures ſuas, ne audiret; quippe affectatæ ſunt eorum ignorantiæ, qui potuerunt certiorari, ſed noluerunt cap. *Cum inhibitio, §. Si quis verò, de clandeſtin. deſponſat. §. final.* & cap. *ſeq. 37. diſtinct.* Hoſt. *hic n. 2.*

9 Tertiò. Nota ibi, *ab officio altaris debent perpetuò abſtinere*: textum expreſſum, quod irregularitas incurritur ex lata culpa ad homicidium commiſſa quantumcumque crimen ſit occultum, Hoſt. *hic num. 1. & 2. in fin.* dicens latam culpam reddere hominem homicidam, ſecundum Canones, ut *hic*, & in cap. *Sicut*, & cap. *Tua nos, §. Nos igitur, ſupra de homicidio*, cap. *Sæpe 50. diſt.* Abbas
10 *in 2. not.* & Mar. Socin. *num 4.* addens idem eſſe, ſi culpa ſit levis; ſecus verò ſi ſit leviſſima, quia tunc non contrahitur irregularitas, ideoque iſti Sacerdotes Græci, ex quorum injuria, & ſine facto, & tactu filii in cunis inveniuntur oppreſſi, abſtinere debeant à celebratione Miſſarum ad tempus, non in perpetuum, ut *hic in fin.* quia nec homicidæ reputantur, ſicut reputantur illi, qui in lata culpa ſunt, eo quod ipſi procurantibus, vel ſtudioſè negligentibus filii proprii non in cunis, ſed in lectis oppreſſi reperiuntur, ut in tex. Reſpondeo primò, & hic notant Innoc. & Hoſt. *in fin.* Jo. Andr. *n. 2.* Abb. *nu. 3.* Marian. Socin. *nu. 4. & 5.* & alii communiter.

11 QUÆRO, An publica pœnitentia pro delicto publico imponenda ſit Clerico Gloſſatores in hoc articulo variarunt: nam Bernardus in cap. 1. in
12 gloſ. *unica, ſupra eod.* dixit ſolemnem pœnitentiam Clerico imponi non debere, nec etiam publicam, niſi depoſito; & cum illa gloſ. poſt Laurentium, & Raymundum concordant ibi Innoc. *in ver. Occulta*, Hoſt. *n. 2.* Butr. *nu. 4. in fin.* allegantes pro ſua opinione, cap. *Confirmandum*, & cap. *Alienum*, 50. *diſt.* Quæ tamen jura non loquuntur de pœnitentia publica, ſed de ſolemni, ut patet in d. cap. Confirmandum, ibi, *non eis manus tamquam pœnitentibus imponatur*. & in d. cap. *Alienum*, ubi dicitur: Alienum eſſe à conſuetudine Eccleſiæ, ut Presbyteri, & Diaconi pro crimine aliquo ſuo per manus impoſitionem remedium accipiant pœnitendi, & ibi notat gloſ. 1. dicens hæc omnia capitula loqui de ſolemni pœnitentia, quæ fit per manus impoſitionem, ut cap. *In capite quadrageſimæ*, 50. *diſtinct.* Et hanc certum non eſſe injungendam Clerico, niſi ſit depoſitus, ut in præcitatis juribus, & in cap. *Presbyter 28. diſt*, in cap. *Si quis Presbyter, 50. diſt.* & in cap. *Si quis Epiſcopus, 81. diſtinct.* Tales enim ſunt infames, ut dixi in d. cap. 1. *nu. 8, ſupra eod.* poſt Hoſt. in cap. 2. *num. 7. verſ. Sed numquid tales pœnitentes ſunt infames, ſupra de off. Archipresbyteri.*

Sed gloſ. Joannis in d. cap. *Confirmandum*, dixit Presbyterum, vel Diaconum non poſſe facere pœnitentiam ſolemnem, niſi ſit depoſitus, immediate ſubjungit: Publicam pœnitentiam poteſt facere Sacerdos pro publico tamen crimine, non pro privato. Item gloſſa 2. in cap. *Presbyter 28. diſt.* intelligit illum textum de pœnitentia publica, quā debet facere Sacerdos pro delicto publico, licet non ſolemnem: & idem repetit gloſ. in c. *Si quis Presbyter, in ver. Propter publicum, 50. diſt.* Similiter gloſ. *hic* in ver. *Niſi in publicum*, dicit Sacerdotem poſſe facere publicam pœnitentiam, ſed non ſolemnem, quàm Clerici facere non debent, licèt depoſitus publicè ſolemniter pœnitere poſſit: & hanc gloſ. ſequitur, & dicit magiſtram Abbas, *n. 4. verſ. In gloſ.* & concordat S. Thom. *in 4. ſenten. diſtinct. 14. quæſt. 1. art. 5. quæſt. 3. in fin.* dicens, publicam pœnitentiam, & non ſolemnem, quæ in faciæ Eccleſiæ fit, ſed non cum ſolemnitate prædicta, ſicut peregrinatio per mundum cum baculo cubitali, poſſe iterari, & à ſimplici Sacerdote injungi, & poſſe etiam Clerico imponi.

Et pro hac parte videtur textus apertus hic: nam præmittitur quæſtio, An Sacerdotibus Græcis pro filiis oppreſſis imponenda ſit publica pœnitentia, necne? & Papa reſpondet eis imponendam eſſe pœnitentiam graviorem, quàm Laicis, non tamen publicam, niſi in publicum id veniat. Ergo à contrario ſi publicum ſit, pœnitentiam publicam erit eis imponendam. Videtur tamen hic textus vitari poſſe, quia dicit ob filiorum oppreſſionem ipſos Presbyteros debere perpetuò abſtinere à miniſterio altaris, & ſic loquitur de his, qui ſunt deponendi, prout hanc litteram intelligunt Joann. Andr. & ſequaces *in Summ.* Dum ergo textus ſubjungit, ſi in publicum id veniat, pœnitentiam publicam eis eſſe injungendam, debet intelligi de jam depoſitis, & ſic concordat cum prima opinione: & de depoſitio etiam intelligi debet c. *Presbyter, 28. diſtinct.* ut colligitur ex cap. *Si quis Epiſcopus, 81. diſtinct.* ibi, Deponatur, & ab Eccleſia projectus inter laicos agat pœnitentiam.

13 Conclude pleniùs, & clariùs ſecundum Archidiaconum in cap. *Sacerdos, num. 7. de pœnit. diſtinct. 6.* Clericus, vel Sacerdos depoſitus ſine ſpe reſtitutionis publicam, vel ſolemnem poteſt age-
14 re pœnitentiam, ut in d. cap. *Sacerdos*, & ibi gloſ. 2. & in cap. *Si quis Epiſcopus 81. diſtinct.* & in c. *Presbyter 28. diſt.* Sed cum habetur ſpes de reſtitutione neque publicè, neque ſolemniter pœnitebit, ut

cap.